

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1. ทำเลที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศ

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลเคยเป็นอาณานิคมของโปรตุเกสนับแต่ปี ค.ศ.1500 จนมาประกาศอิสรภาพเป็นราชอาณาจักรบราซิลในปี ค.ศ. 1822 และท้ายสุดได้ประกาศเป็นประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลในปี 1889 บราซิลเป็นประเทศใหญ่ที่สุดและมีประชากรมากที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ ที่รัฐบาลทหารได้เข้าผูกขาดอำนาจการปกครองมาตั้งแต่ ค.ศ. 1930 โดยเว้นวรรคช่วงสั้นๆ ให้รัฐบาลพลเรือนที่มาจากทางเลือกตั้งบ้างเป็นระยะๆ จนถึงปี ค.ศ. 1985 เป็นต้นมา และภายใต้รัฐธรรมนูญปี 1988 จึงได้มีรัฐบาลพลเรือนที่มาจากทางเลือกตั้ง ตามการปกครองระบอบประชาธิปไตย ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปอเมริกาใต้ มีชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือจดทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ ติดกับมหาสมุทรแอตแลนติกมีความยาว 7,491 กิโลเมตร ส่วนพรมแดนด้านทิศเหนือ ทิศตะวันตก และทางทิศใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ ถึง 10 ประเทศ คิดเป็นระยะทาง 14,691 กิโลเมตร

แผนที่ 1 แผนที่ประเทศบราซิล

พรมแดนติดกับประเทศอาเจนตินา ยาว 1,224 กิโลเมตร โบลิเวีย 3,400 กิโลเมตร โคลัมเบีย 1,643 กิโลเมตร เฟรนช์เกียนา 673 กิโลเมตร กิยาอานา 1,119 กิโลเมตร ปารากวัย 1,290 กิโลเมตร เปรู 1,560 กิโลเมตร สุรินัม 597 กิโลเมตร อุรุกวัย 985 กิโลเมตร และเวเนซุเอลา 2,200 กิโลเมตรพื้นที่รวมทั้งประเทศ 8,511,965 ตารางกิโลเมตร (พื้นดิน 8,456,510 ตารางกิโลเมตรและพื้นน้ำ 55,455 ตารางกิโลเมตร)

สภาพภูมิอากาศ

ทางตอนเหนือมีสภาพภูมิอากาศเป็นเขตร้อนชื้น ส่วนทางใต้จะมีสภาพอากาศอบอุ่นและหนาว และฤดูกาลจะตรงข้ามกับทวีปยุโรป กล่าวคือ ฤดูหนาวในยุโรปจะเป็นฤดูร้อนในบราซิล และฤดูร้อนในยุโรปจะเป็นฤดูหนาวในบราซิล

ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน - กันยายน อุณหภูมิจะอยู่ระดับ 17 - 24 องศาเซลเซียส และฤดูร้อนตั้งแต่เดือนธันวาคม - มีนาคม อุณหภูมิจะอยู่ระดับ 23 - 30 องศาเซลเซียส เวลาช้ากว่าเวลามาตรฐานกรีนิช 3 หรือ 4 ชั่วโมง จึงช้ากว่าไทย 9 หรือ 10 ชั่วโมง (ขึ้นอยู่กับ การปรับเวลาในฤดูร้อน)

1.2. เมืองสำคัญ/เมืองท่า/เมืองเศรษฐกิจ/สินค้าที่สำคัญในแต่ละเมือง

ชื่อเมือง/รัฐ	ความสำคัญ/ สินค้าและบริการที่สำคัญ	จำนวนประชากร
กรุงบราซิลเลีย	- เมืองหลวง	2.5 ล้านคน
นครเซาเปาโล/ รัฐเซาเปาโล	- ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และการเงินของบราซิล - สินค้าการเกษตร เช่น ส้ม น้ำส้ม อ้อย น้ำตาล - สินค้าอุตสาหกรรม เช่น เอทานอล รถยนต์ และธุรกิจการเงินการธนาคาร - เป็นรัฐที่มีท่าเรือซานโตส ซึ่งเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ และบราซิล - เป็นรัฐที่มีสัดส่วน GDP ร้อยละ 35 ของ GDP ของประเทศบราซิล	41.25 ล้านคน
เมืองรีโอเดจาเนโร/ รัฐรีโอเดจาเนโร	- เป็นเมืองหลวงเก่าของบราซิลเมื่อ 60 ปีที่แล้ว - เป็นศูนย์กลางของธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศบราซิล และมีชื่อเสียงเรื่องเทศกาล Carnival - เป็นแหล่งผลิตสำคัญด้านก๊าซธรรมชาติและน้ำมันของบราซิล	16.0 ล้านคน
เมืองคูริทบา/ รัฐปารานา	- สินค้าทางการเกษตร และปศุสัตว์ เช่น ไก่ กล้วย สับปะรด เป็นต้น - เครื่องจักร และรถยนต์	10.43 ล้านคน
เมืองปอร์โตอาเลเกร์/ รัฐริโอกรันจีโดซูล	- เป็นรัฐที่รายได้ต่อหัวสูงที่สุดในบราซิลมีกำลังซื้อมาก ประชากรส่วนใหญ่มีฐานะดี - สินค้าทางการเกษตร และปศุสัตว์ เช่น เนื้อวัว และไก่ นม โกโก้ ข้าว เป็นต้น	10.69 ล้านคน

	- รถยนต์, เครื่องจักร, เครื่องยนต์, เครื่องหนัง, สิ่งทอ และเสื้อผ้า	
เมืองซัววาดอร์/ รัฐบาเฮีย	- เป็นเมืองหลวงแห่งแรกของประเทศในช่วงที่เป็นอาณานิคมของโปรตุเกส - เป็นรัฐมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศบราซิล - สินค้าเกษตร เช่น มะพร้าว ยางพารา - รถยนต์ ยางรถยนต์ มอเตอร์ไซด์	14.02 ล้านคน
เมืองเปโลออร์ลิซอนเต้/ รัฐมินัสเจไรส์	- เป็นเมืองที่เป็นแหล่งสำคัญของการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และการเกษตรของประเทศบราซิล - สินค้าเกษตร และปศุสัตว์ เช่น เนื้อวัว เนยแข็ง นม ถั่วเหลือง ข้าวโพด เป็นต้น - สินค้าอุตสาหกรรม เช่น แร่เหล็ก รถยนต์ เหล็ก วัสดุก่อสร้าง ปูนซีเมนต์ เป็นต้น	19.59 ล้านคน

1.3. ประชากร

จำนวนประชากรทั้งหมด (2013) 203,429,773 คน

อายุ 0-14 ปี 26.2 % (ชาย 27,219,651 คน หญิง 26,180,040 คน)

อายุ 15-64 ปี 67 % (ชาย 67,524,331คน หญิง 68,809,657 คน)

อายุ 65ปีขึ้นไปมีจำนวน 6.7% (ชาย 5,769,433 คน หญิง 7,899,654 คน)

อัตราเติบโตของประชากร 1.13 % โดยเฉลี่ย เกิด 17.79 คน/ประชากร 1,000 คน

1.4. ทรัพยากรธรรมชาติ

บราซิลมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญหลายอย่าง เช่น แร่เหล็ก ทองแดง อัญมณี บอกไซต์ ทองคำ แมงกานีส ฟอสเฟต แพลตตินั่ม ดีบุก ยูเรเนียม น้ำมัน และไม้

1.5. เชื้อชาติ

ผิวขาว 53.7% มูราโต้ (ผสมผิวขาวและผิวดำ) 38.5% ผิวดำ 6.2% เอเชีย 0.9% และคนสืบสายจากอินเดียซึ่งเป็นคนพื้นเมืองเดิม 7.4%

1.6. ศาสนา

นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก 73.6% โปรเตสแตนต์ 15.4% เชื้อในลัทธิจิตวิญญาณ 1.3% ลัทธิจิต 0.3% และศาสนาอื่นๆ 1.8%

1.7. ภาษา

ภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาประจำชาติ และภาษาราชการ ส่วนภาษาสเปน และอังกฤษมีการใช้บ้างประปราย ทั้งนี้ ยังปรากฏบ้างที่คนในท้องถิ่นยังใช้ภาษาอินเดียพื้นเมือง และมีการใช้ภาษา

ของกลุ่มคนแต่ละเชื้อชาติที่ย้ายถิ่นมาอาศัยในประเทศบราซิล เช่น กลุ่มชาวเยอรมัน อิตาลี สเปน อาหรับ ญี่ปุ่น และจีน

1.8. ระบบการปกครอง

สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ประกอบด้วยรัฐต่างๆ 26 รัฐ และ 1 เขตการปกครอง ประกาศอิสรภาพ เมื่อ 7 กันยายน ค.ศ. 1822 รัฐธรรมนูญปัจจุบันประกาศใช้เมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 1988 กำหนดให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรง และลี้จากประชาชน เป็นประมุขและเป็นผู้บริหารกลาง และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี 25 กระทรวง โดยประธานาธิบดีมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ปัจจุบันจากการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 27 ต.ค. 2553 ได้แก่ ประธานาธิบดี ได้แก่ นาง Dilma ROUSSEFF หัวหน้าพรรคแรงงาน ซึ่งเริ่มวาระการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ที่ผ่านมา โดยมีนาย Michel TEMER เป็นรองประธานาธิบดี ทั้งสองคนจะครบวาระในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (2014)

แผนที่ 2 บราซิลแบ่งตามระบบการปกครองที่ประกอบด้วย 26 รัฐ และ 1 เขตการปกครอง

รูปแบบระบบการปกครอง

แบ่งออกเป็น 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ

ฝ่ายบริหาร ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้ง มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี คณะรัฐมนตรีมาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี

ฝ่ายนิติบัญญัติ สภาแห่งชาติ (Congresso Nacional) เป็นระบบรัฐสภาคู่ ประกอบด้วย; 1)

วุฒิสภา (Federal Senate) มีสมาชิกจำนวน 81 คน ประกอบด้วยตัวแทนจาก 26 รัฐ และ 1 เขตนครหลวง มาจากการเลือกตั้งโดยเสียงข้างมากของแต่ละรัฐ และเขตนครหลวง จำนวนละ 3 คน มีวาระดำรงตำแหน่ง 8 ปี โดยที่ 1 ใน 3 ได้รับเลือกตั้งหลังจาก 4 ปี และ 2 ใน 3 ได้รับการเลือกตั้งอีก 4 ปีถัดไป การเลือกตั้งครั้งล่าสุด 3 ต.ค. 2554 ประธานวุฒิสภา ปัจจุบันคือนาย มาร์โก โนเอยรา จากพรรค PMDB 2) สภาผู้แทนราษฎร (Chamber of Deputies) มี สมาชิกจำนวน 513 คน โดยแต่ละรัฐจะมีผู้แทนอย่างน้อย 8 ที่นั่ง และไม่เกิน 70 ที่นั่ง จากการเลือกตั้งตามสัดส่วนประชากร มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี วาระการประชุม สภาแห่งชาติมีการประชุมที่กรุงบราซิเลีย ระหว่างวันที่ 15 กุมภาพันธ์ - 30 มิถุนายน และระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม - 15 ธันวาคม ของทุกปี ทั้งวุฒิสมาชิก และผู้แทนราษฎร ต่างสังกัดพรรคการเมือง และการย้ายพรรคการเมืองเป็นเรื่องปกติ ทั้งสองสภามีอำนาจเสนอร่างกฎหมาย และมีหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายที่ประธานาธิบดีเสนอ โดยสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาก่อน และส่งให้วุฒิสภาพิจารณา จากนั้นจึงส่งต่อไปให้ประธานาธิบดีพิจารณาออกบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ระบบกฎหมาย ใช้ประมวลกฎหมายโรมัน (Roman codes)

ฝ่ายตุลาการ มีศาลสูงสุดแห่งชาติ (Supreme Federal Tribunal) โดยที่ผู้พิพากษาทั้ง 11 คน มาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และรับรองโดยวุฒิสภา มีวาระดำรงตำแหน่งตลอดชีพ นอกจากนี้ ยังมี Superior Court of Justice และ Supreme Electoral Court และ National Justice Council

แผนที่ 3 ภาพแสดงท่าเรือที่สำคัญในทวีปอเมริกาใต้

1.9. ระบบการคมนาคมขนส่งในประเทศ

การคมนาคมในประเทศ ใช้ทางรถยนต์เป็นหลัก แต่เนื่องจากการเป็นประเทศกว้างใหญ่ และไม่มีทางรถไฟเชื่อมต่อถึงกัน การเดินทางระหว่างรัฐ มักนิยมเดินทางโดยเครื่องบิน ทั้งนี้ ภายในแต่ละรัฐ จะมีถนนที่สะดวกเชื่อมโยงเมืองต่างๆ อย่างทั่วถึง การขนส่งสินค้าส่วนใหญ่จะใช้ทางรถยนต์ ยกเว้นในแถบทางทิศเหนือของทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วยลุ่มน้ำอเมซอน และแม่น้ำใหญ่หลายสาย จะใช้การขนส่งทางน้ำระหว่างกัน ก่อนที่จะขนถ่ายสินค้าต่อไปทางตอนกลาง ทางตะวันออก และทางใต้ของประเทศโดยใช้ถนนหลวงที่เชื่อมต่อระหว่างกัน สำหรับการขนส่งสินค้าของไทยส่วนใหญ่จะขนส่งโดยทางเรือใช้เวลาประมาณ 45-60 วัน บราซิลมีท่าเรือทางทะเลจำนวนมากกว่า 20 แห่ง โดยท่าเรือที่สินค้าไทยนิยมขึ้นได้แก่

- ทางตอนใต้ และกลางของประเทศ ท่าเรือ Santos, Rio Grande, Victoria, Paranagua
- ทางตอนเหนือ ท่าเรือที่ Balem สำหรับสินค้าที่ขนส่งไปเขตอุตสาหกรรมปลอดภาษีที่เมือง Manaus

1.10. สกุลเงิน บราซิลมีเงินท้องถิ่น เรียกว่า “เงินเฮอัล (REAL)” อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับ 2.40 เฮอัล (มกราคม 2557)

1.11. เวลา ช้ากว่าไทย 9 ชั่วโมงในช่วงเดือนตุลาคม - มีนาคม และ 10 ชั่วโมง ในช่วงเดือน มีนาคม-ตุลาคม

2. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจโดยทั่วไป

2.1. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วง 3 ทศวรรษก่อนทศวรรษที่ 1980 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของบราซิลสูงถึงร้อยละ 7.3 แต่ช่วงทศวรรษที่ 1980 ได้เกิดวิกฤตการณ์เสถียรภาพทางการเงิน โดยมีปัญหาเงินเฟ้อ และขาดดุลการชำระเงิน รัฐบาลจึงดำเนินมาตรการต่างๆ ในชื่อ “Real Plan” เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงิน โดยสร้างวินัยการเงิน ปลดปล่อยค่าเงินลอยตัว และลดภาวะเงินเฟ้อ รวมถึงทบทวนนโยบายการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าซึ่งดำเนินมาตรการมากกว่า 35 ปี ทำให้เศรษฐกิจมีลักษณะปิด และปกป้องตัวเอง

ในช่วงทศวรรษที่ 1990 บราซิลหันมาใช้นโยบายเปิดเศรษฐกิจ และได้เข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 และในเวลาต่อมา รัฐบาลของประธานาธิบดี Lula ได้แสดงเจตจำนงในการใช้หนี้ต่างประเทศทำให้ลดลงจากร้อยละ 58.7 ของ GDP ในปี 2546 เหลือร้อยละ 51.6 ในปี 2548 และในปี 2552 หนี้ต่างประเทศของบราซิลลดเหลือร้อยละ 11.6 ของ GDP นอกจากนี้ การตัดสินใจให้กู้เงินจำนวน 14 พันล้านเหรียญสหรัฐ แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศในปลายปี 2552 แสดงถึงความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจของบราซิลเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญที่รัฐบาล Rousseff ถูกจับตามองในขณะนี้ได้แก่ แนวทางการดำเนินการของรัฐบาลในเรื่องรักษาค่าเงินเฮอัลให้มีความเหมาะสมให้มี

ความสมดุลกันระหว่างความต้องการค่าเงินอ่อนของภาคการส่งออก และปัญหาเงินเฟ้อที่บราซิลประสบปัญหาโดยตลอด ที่ผ่านมามบราซิลได้ให้ความสำคัญกับนโยบายการดูแลค่าเงิน เฮอัลของตนมากขึ้น โดยมีเครื่องมือสำคัญในการดูแล คือ กฎระเบียบการควบคุมปริวรรตเงินตรา ระหว่างประเทศที่กำหนดให้ผู้นำเงินเข้ามลงทุนในบราซิลต้องเสียค่าธรรมเนียมร้อยละ 0.25 (เฉพาะการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่ถือเป็นการเก็งกำไร) และอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ยังคงในระดับที่สูง โดยปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 10.50 (มกราคม 2557)

ในปี 2556 บราซิลคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจของประเทศจะขยายตัวที่ประมาณร้อยละ 2.3 ของ GDP ซึ่งต่ำกว่าที่รัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ตอนต้นปี 2556 ในอัตราร้อยละ 3.0-3.5 โดยมีปัจจัยบวกที่สำคัญ ได้แก่ การขยายตัวด้านเศรษฐกิจภายในประเทศจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชาชน และการเพิ่มขึ้นของจำนวนคนชั้นกลาง และการขยายตัวด้านการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลกในปี 2014 และกีฬาโอลิมปิกในปี 2016 แต่ก็มีปัจจัยเสี่ยงด้าน ปัญหาเศรษฐกิจของยุโรป สหรัฐ และจีน และอัตราเงินเฟ้อที่รัฐบาลต้องควบคุมที่ประมาณร้อยละ 4.5 (โดยคาดการณ์ว่าอาจสูงถึงร้อยละ 5.68) และนโยบายการใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายที่สูงอันเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาคธุรกิจในประเทศและผู้บริโภคทั่วไปให้ต้องมีภาระชำระเงินกู้ในอัตราที่สูงมากกว่าที่ควร

ในปี 2557 บราซิลตั้งเป้าว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวดีกว่าปี 2556 โดยขยายตัวมากขึ้นในอัตรา 2.5 เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจโลกที่มีสัญญาณที่ดีมากขึ้น และค่าเงินเฮอัลที่อ่อนค่าลงส่งผลให้บราซิลจะสามารถส่งออกสินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น ถั่วเหลือง เหล็ก น้ำตาล ส้ม หนังสัตว์ เป็นต้น ได้มากขึ้น นอกจากนี้ ประชาชนก็จะมีเชื่อมั่นในการบริโภคและใช้จ่ายเงินมากขึ้นต่อไป

ตารางข้อมูลเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ

ปี	GDP พันล้าน USD	GDP Growth (%)	GDP per Cap USD	จำนวน ประชากร ล้านคน	อัตรา เงินเฟ้อ (%)	อัตราการ ว่างงาน (%)	อัตรา ดอกเบี้ย (%)	Ex Rate เฮอัลต่อ 1 USD	ค่าแรงขั้นต่ำ เฮอัลต่อเดือน
2008	2,045	5.1	10,400	203.13	4.9	4.9	13.75	1.86	415
2009	2,041	-0.2	10,300	198.8	4.9	4.9	8.75	1.99	465
2010	2,194	7.2	10,900	192.3	5.3	5.3	10.75	1.77	510
2011	2,200	2.7	11,100	194.9	6.5	5.1	11.75	1.65	540
2012	2,232	0.9	11,212	196.7	5.8	5.0	8.75	2.01	630
*2013	2,372	2.3	12,000	199.0	5.68	5.4	10.50	2.40	724
*2014	2,470	2.5	12,600	203.4	4.5	5.0	11.00	2.30	796

* ปี 2013 เป็นการคาดการณ์หน่วยงานรัฐบาลกลางบราซิลและผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจต่างๆ
ที่มา CIA Factbook, IMF, Financial Time, IBGA ; ธันวาคม 2556

นโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาล

- 2.1.1. ก้าวสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยยึดหลักสำคัญคือ พลังงานสะอาด ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยี การลงทุนด้านการวิจัยและนวัตกรรมซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิต
- 2.1.2. รักษาเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมนโยบายการค้าเสรี ต่อต้านระบบ Protectionism
- 2.1.3. สนับสนุนการปฏิรูประบบการเงินโลก เพื่อป้องกันปัญหาเงินทุนไหลเวียนและความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ต่อต้านการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม/ การไหลเข้าของเงินทุนต่างประเทศ เพื่อเก็งกำไร
- 2.1.4. ปฏิรูประบบภาษีให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และเป็นธรรม รวมทั้งแก้ปัญหาเงินเฟ้อ ซึ่งคาดการณ์ว่าในปี 2556 จะอยู่ที่ร้อยละ 5.68
- 2.1.5. ส่งเสริมโครงการลงทุน และระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพฟุตบอลโลกในปี 2014 และกีฬาโอลิมปิกในปี 2016 และเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนในท้องถิ่นในระยะยาว
- 2.1.6. พัฒนาโครงการชุดเจาะน้ำมันซึ่งถือเป็นอนาคตของชาติด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อความก้าวหน้าทางสังคมโดยคำนึงถึงคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.1.7. ลดรายจ่ายภาครัฐ โดยการตัดและลดงบประมาณของทุกกระทรวงลงตามสัดส่วน ยกเว้นนโยบายด้านสังคม เช่น Bolsa Familia

2.2. เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ

ปริมาณเงินสำรองระหว่างประเทศและทองคำ 371.1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 6 ของโลก
 สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ร้อยละ 54.9 เป็นอันดับที่ 54 ของโลก
 สัดส่วนเงินลงทุนต่อ GDP ร้อยละ 18.9 เป็นอันดับที่ 112 ของโลก
 ที่มา Banco do Brazil, CIA Factbook ; ธันวาคม 2556

2.3. โครงสร้างการเมืองภายในประเทศ

ระบบพรรคการเมือง

บราซิลได้รับเอกราชจากโปรตุเกสเมื่อปี 2365 แต่ยังคงปกครองด้วยระบบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญอยู่อีกระยะหนึ่ง จนในปี 2434 จึงสถาปนาระบบสหพันธ์สาธารณรัฐ (Federative Republic)

บราซิลอยู่ภายใต้การปกครองของฝ่ายทหารในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 2507 ถึงปี 2528 จนกระทั่งมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีที่เป็นพลเรือนภายใต้ระบอบประชาธิปไตยขึ้นในปี 2528 ปัจจุบันบราซิลมีรัฐบาลที่เป็นรัฐบาลผสมหลายพรรค นำโดยพรรคแรงงานของประธานาธิบดี Dilma Rousseff บราซิลมีพรรคการเมืองกว่า 20 พรรค มีพรรคการเมืองใหญ่สำคัญในบราซิลประกอบด้วย ได้แก่ พรรคแรงงาน (Workers' Party – PT) และพรรคเคลื่อนไหวประชาธิปไตยบราซิล (Brazilian Democratic Movement Party – PMDB) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลปัจจุบัน รวมทั้งพรรคสังคมประชาธิปไตยบราซิล (Brazilian Social Democratic Party – PSDB) และพรรคประชาธิปไตย (Democrats – DEM) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้าน

(1) พรรคแรงงาน (PT) ก่อตั้งเมื่อปี 2523 โดยมีรากฐานจากกลุ่มสหภาพแรงงานเพื่อเป็นฝ่ายค้านต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร มีแนวนโยบายสังคมนิยมซ้าย อดีตประธานาธิบดี Luiz Inácio Lula da Silva (ดำรงตำแหน่ง ปี 2545 – 2553) เคยพ่ายแพ้การเลือกตั้งสองสมัย ต่อมาได้ปรับแนวทางแบบซ้ายจัดและได้รับชัยชนะการเลือกตั้งในปี 2545 และอีกสมัยในปี 2549 ประธานาธิบดี Lula ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เพราะบุคลิกภาพมีความเป็นผู้นำสูง ประกอบกับประวัติส่วนตัวที่เคยทำงานเป็นผู้ใช้แรงงาน และเป็นผู้นำสหภาพแรงงาน ทำให้ได้รับความชื่นชม และได้รับความสนใจอย่างมาก

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2554 นาง Dilma Rousseff ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของบราซิล ซึ่งอดีตประธานาธิบดี Lula ให้ความไว้วางใจให้เป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี และได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2553 ได้ทำพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งต่อจากประธานาธิบดี Lula ที่หมดวาระหลังจากปฏิบัติหน้าที่ครบ 2 วาระ นาง Rousseff มีชื่อเสียงที่เป็นคนตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง เคยเป็นนักต่อสู้เข้าร่วมกลุ่มต่อต้านรัฐบาลทหารในยุคทหารปกครองประเทศ เข้าเป็นสมาชิกพรรคแรงงานบราซิลเมื่อปี 2544 และเคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ทางการเมืองในช่วงรัฐบาล Lula ได้แก้รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงพลังงาน และเหมืองแร่ และรัฐมนตรีประจำทำเนียบประธานาธิบดีตามลำดับ

ปัจจุบันพรรค PT มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร 88 ที่นั่ง (จากจำนวน 513 ที่นั่ง) และวุฒิสภา 14 ที่นั่ง (จาก 81 ที่นั่ง)

(2) พรรคแนวร่วมประชาธิปไตยบราซิล (PMDB) ก่อตั้งในยุคทศวรรษที่ 1970 มีอุดมการณ์สังคมนิยมซ้ายต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร เคยใช้สัญลักษณ์ธงแดงพื้นดำเป็นธงประจำพรรค แต่ปัจจุบัน ปรับนโยบายเป็นพรรคสายกลาง (centrists) มีฐานเสียงทั่วประเทศ ปัจจุบันมีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร 79 ที่นั่ง (จากจำนวน 513 ที่นั่ง) และวุฒิสภา 20 ที่นั่ง (จาก 81 ที่นั่ง) มีบทบาทสำคัญในการยกร่างกฎหมายต่างๆ มากมาย พรรค PMDB ให้การสนับสนุนประธานาธิบดี Rousseff และเป็นพรรครัฐบาล

(3) พรรคสังคมประชาธิปไตยบราซิล (PSDB) ก่อตั้งเมื่อปลายทศวรรษที่ 1980 โดยแยกมาจากพรรค PMDB นำโดยอดีตวุฒิสมาชิก Fernando Henrique Cardoso ซึ่งเป็นนักเศรษฐศาสตร์แนวซ้ายผู้คิดค้น “Real Plan” ในการสร้างความเติบโต และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การดำเนินนโยบายด้านสุขภาพพื้นฐาน และการปฏิรูปการศึกษา ทำให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งเป็น ประธานาธิบดีสองสมัย (ปี 2537 และ 2541) ก่อนพ่ายแพ้ให้แก่พรรค PT เรื่อยมา โดยล่าสุด นาย Jose Serra ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ช่วงปี 2541 - 2545 แล้วลาออกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อปี 2545 แต่พ่ายแพ้ต่อประธานาธิบดี Lula หลังจากนั้นได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการรัฐ Sao Paulo และลาออกมาลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอีกครั้งในเดือนตุลาคม 2553 ก็ยังไม่สามารถเอาชนะนาง Rousseff ผู้สมัครจากพรรค PT ได้

ทั้งนี้ วิเคราะห์กันว่า ความพ่ายแพ้ดังกล่าวเกิดจากการที่พรรคไม่สามารถสร้างกระแสนิยมในนโยบายสำคัญต่างๆ ซึ่งพรรค PT นำไปปรับใช้ตามแนวทางของตนได้ ทั้งนี้ นโยบายของพรรค PSDB อยู่ในแนวทางประชาธิปไตยสังคมนิยม เน้นเศรษฐกิจการตลาดที่รัฐมีบทบาทน้อย อย่างไรก็ตาม แม้พรรค PSDB พ่ายแพ้การเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อปี 2553 แต่กลับได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งระดับรัฐหลายรัฐสำคัญ ซึ่งรวมถึงรัฐ Sao Paulo และ Minas Gerais ปัจจุบันพรรค PSDB เป็นพรรคฝ่ายค้าน มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร 53 ที่นั่ง (จากจำนวน 513 ที่นั่ง) และวุฒิสภา 11 ที่นั่ง (จาก 81 ที่นั่ง)

(4) พรรคประชาธิปไตย (DEM) เป็นพรรคตรงกันข้ามกับพรรค PT และพรรคฝ่ายรัฐบาลอื่นๆ โดยมีแนวนโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม มุ่งลดภาษี เดิมชื่อพรรค Frente Liberal แต่เนื่องจากพ่ายแพ้การเลือกตั้งติดต่อกันหลายสมัยจึงเปลี่ยนชื่อเพื่อแก้ภาพลักษณ์ ปัจจุบัน พรรค DEM ได้แสวงหาแนวร่วมและสมาชิกจากคนรุ่นใหม่ ซึ่งพรรคประกอบด้วยคนสูงอายุหัวเก่าและมีความผูกพันกับกลุ่มนิยมทหารเดิม มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร 43 ที่นั่ง (จากจำนวน 513 ที่นั่ง) และวุฒิสภา 6 ที่นั่ง (จาก 81 ที่นั่ง)

แนวนโยบายทั่วไปของรัฐบาลปัจจุบัน

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2554 ประธานาธิบดี Rousseff ได้ประกาศนโยบายหลักในการบริหารรัฐบาล (1 มกราคม 2554 – 31 ธันวาคม 2557) ที่จะพยายามเต็มที่ที่จะสานต่อความสำเร็จของประธานาธิบดี Lula โดยจะสานต่อนโยบายของรัฐบาลเดิม ซึ่งใช้ orthodox economic policy กระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Growth Acceleration) ผสมผสานการใช้นโยบายทางสังคม การกระจายรายได้ นโยบายต่อต้านความอดอยากหิวโหย การสนับสนุนครอบครัวรายได้น้อยภายใต้นโยบายการให้เงินช่วยเหลือแก่ครอบครัว (Bolsa Familia) โดยรัฐบาลใหม่จะให้ความสำคัญกับการจัดความยากจน และการสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับประชาชน เร่งดำเนินนโยบายด้านสาธารณสุข โอกาส การศึกษา และการสาธารณสุข ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยลดความไม่เท่าเทียมกันในสังคมบราซิล รวมถึงปฏิรูประบบการเมืองเพื่อส่งเสริมระบบประชาธิปไตยและความโปร่งใสปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และพัฒนาระบบข้าราชการ การควบคุมชายแดนเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม และอาชญากรรมข้ามชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่สมัยรัฐบาลประธานาธิบดี Lula เป็นต้นมา (ปี 2545-2553) รัฐบาลบราซิลได้ดำเนินนโยบายที่รัฐมีบทบาทในการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (state-led economy) การลงทุนด้านสาธารณสุข โอกาส การศึกษา และการจัดการทรัพยากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมน้ำมัน ซึ่งผลจากการค้นพบแหล่งน้ำมันใหม่ เมื่อปี 2550 รัฐบาลได้จัดตั้ง Petrosal เพื่อบริหารจัดการกิจการน้ำมันของบราซิล นอกเหนือจากบริษัท Petrobras

2.4.โครงสร้างรายได้ภายในประเทศ

GDP (per purchasing power parity) 2,232 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 8 ของโลก ซึ่งประกอบด้วยสัดส่วนรายได้ต่อ GDP ตามภาคต่างๆคือ จากภาคการเกษตรร้อยละ 5.4 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 27.4 และภาคบริการร้อยละ 67.2

ที่มา Banco do Brazil, CIA Factbook ; ธันวาคม 2556

2.5.ข้อมูลด้านการลงทุนในประเทศ

บราซิลมีการลงทุนสะสมจากต่างประเทศมูลค่า 595.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2555 และการลงทุนสะสมของบราซิลในต่างประเทศมูลค่า 176.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2555

(ที่มา CIA World Fact Book 2013, ธันวาคม 2556 (ประมาณการ))

โดยการลงทุนในประเทศนั้นส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในธุรกิจบริการ (โรงแรม การเงินการธนาคาร) ธุรกิจค้าปลีก อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมยานยนต์ และภาคขนส่ง

โดยประเทศที่มีการลงทุนมากที่สุดในบราซิล 5 อันดับแรก ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ สหรัฐฯ สเปน ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น ซึ่งธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่สำคัญคือ การเงิน การธนาคาร ธุรกิจด้านพลังงาน และอุตสาหกรรมด้านเหล็ก และยานยนต์

2.6.กฎระเบียบด้านการลงทุนในประเทศ

2.6.1. เส้นทางในการลงทุนและโอกาสทางการค้า

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลสนับสนุนด้านการลงทุน โดยในแต่ละรัฐจะมีเงื่อนไขพิเศษ และสิทธิประโยชน์ให้กับนักลงทุนแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ เช่น

- **รัฐมะเนาส์** เขตอุตสาหกรรมพิเศษ (Manause Free Trade Zone) ให้สิทธิพิเศษในการยกเว้นภาษีรายได้บางส่วน ภาษีอุตสาหกรรม ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีนำเข้าบางรายการ เพื่อการผลิต และส่งออกไปขายนอก รัฐมะเนาส์ หรือการส่งออก
- **รัฐชวาโดร์** ส่งเสริมการลงทุน โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมการขนส่งของเรือขนส่งสินค้า มีเงินกู้ดอกเบี้ยอัตราพิเศษ ยกเว้นภาษีสาธารณูปโภค และภาษีบางรายการให้กับผู้ลงทุนตามเงื่อนไขต่างๆ

ตารางแสดงปัจจัยสนับสนุน และเสี่ยงในการลงทุนในประเทศบราซิล

ปัจจัยสนับสนุน	ปัจจัยเสี่ยง
1. มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในด้านสินค้าหรืออุตสาหกรรมที่เป็นวัตถุดิบหรือสินค้าทุน เช่น เหล็ก อัญมณี ถั่วเหลือง ข้าวโพด เป็นต้น 2. เปิดกว้างให้ผู้ลงทุนต่างชาติถือครองที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์ได้ โดยจำกัดการครองกรรมสิทธิ์ที่ดินขนาดพื้นที่ไม่เกิน 30,000 ไร่ และไม่เกินร้อยละ 25 ในเขตเทศบาล แต่ต้องได้รับการอนุญาตจากกระทรวงเกษตรของบราซิลก่อนและต้องระบุการใช้ประโยชน์ว่าจะทำธุรกิจอะไรในคำขอการตั้งบริษัทด้วย 3. อุตสาหกรรมที่รัฐบาลบราซิลกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่จะให้การสนับสนุนการได้แก่ ไบโอบีโอส ยา พลังงาน ท่องเที่ยว ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น	1. ระบบภาษีที่ยุ่งยาก และซับซ้อน ทำให้อาจมีปัญหาในการบริหารงานหรือคำนวณต้นทุน 2. กฎระเบียบการขอเปิดบริษัทดำเนินการล่าช้า เนื่องจากกระบวนการที่ซับซ้อน 3. ปัญหาการคอร์รัปชันสูง 4. บังคับให้ต้องมีผู้บริหารหรือเจ้าของผู้บริหารซึ่งมีอำนาจลงนามในธุรกรรมต่างๆ เป็นคนสัญชาติบราซิล ไม่ว่าจะมีการถือหุ้น 100% หรือไม่ก็ตาม 5. กฎหมายแรงงานค่อนข้างคุ้มครองลูกจ้างอย่างมาก เช่น - ลูกจ้างต้องมีวันหยุดพักผ่อนตามกฎหมายอย่างน้อย 1 เดือน เมื่อทำงานครบ 1 ปี - มีโบนัสให้ลูกจ้างตามกฎหมาย 1 เดือนของค่าจ้าง - มีค่าล่วงเวลาตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

4. สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น การขอลิขสิทธิ์ (sales tax) หรือส่งออกสินค้าได้ การยกเว้นภาษีรัฐ การยกเว้นภาษีนำเข้าอุปกรณ์ วัตถุดิบ หรือส่วนประกอบได้ การอำนวยความสะดวกในการขอเงินกู้จากธนาคารของรัฐในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกว่าดอกเบี้ยนโยบาย เป็นต้น 5. ไม่มีข้อจำกัดในการถือครองหุ้นของบริษัท ที่ให้ต่างชาติถือหุ้นได้ 100%	- หากไม่ให้ลูกจ้างหยุดตามกฎหมายแล้วต้องจ่ายเงินชดเชยให้ตามจำนวนชั่วโมง ซึ่งมีอัตราที่มากกว่าค่าจ้างปกติ 5. การฟ้องร้องระหว่างลูกจ้างกับนายจ้างเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติ แต่โดยส่วนใหญ่ ลูกจ้างจะเป็นฝ่ายชนะคดี 6. แหล่งเงินกู้ในประเทศมีค่อนข้างจำกัด และมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงมากโดยปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ 10.50% 7. มาตรฐานการศึกษาที่ต่างกันมากระหว่างรัฐและเอกชน ทำให้ขาดแรงงานที่มีทักษะสูง
--	---

2.6.2. กฎระเบียบด้านการลงทุนในประเทศ

การจัดตั้งองค์กรธุรกิจในบราซิล

(1) ประเภทองค์กร

การจัดตั้งองค์กรธุรกิจทุกประเภท ถือเป็นการจัดตั้งภายใต้กฎหมายของสหพันธ์ บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลต่างชาติสามารถจัดตั้งองค์กรธุรกิจได้ทุกประเภทเช่นเดียวกับคนบราซิล หากมีการจดทะเบียนจัดตั้ง และมีสถานประกอบการบราซิลแล้ว ถือว่ามีสัญชาติบราซิล การตั้งสถานประกอบการ ต้องยื่นคำขอ และจดทะเบียนกับสำนักงานทะเบียนในท้องที่ที่จะจัดตั้ง หากดำเนินกิจการแล้วจะเปิดสาขาเพิ่มเติมต้องจดทะเบียนสาขากับสำนักงานทะเบียนในท้องที่ที่ตั้งสาขา และสำเนาแจ้งสำนักงานทะเบียนที่ตั้งสำนักงานใหญ่ด้วย

อนึ่ง การเข้ามาเปิดสาขาของนิติบุคคลต่างชาติไม่เป็นที่นิยม ส่วนใหญ่จะเข้ามาในบราซิล โดยการแปลงหรือจัดตั้งเป็นนิติบุคคลท้องถิ่นแทน เพราะไม่มีความแตกต่างทางด้านภาษี และไม่ต้องรอรับความเห็นชอบจากรัฐบาลกลางก่อน

ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายแพ่ง มาตรา 44 กำหนดให้นิติบุคคลเอกชน (private law legal persons) ประกอบด้วย associations, companies, foundations, religious organizations และ political parties ขณะเดียวกันได้บัญญัติเกี่ยวกับองค์กรธุรกิจ (Book II – The law of Enterprises) ตามมาตรา 966 – 1,195 กำหนดให้องค์กรธุรกิจประกอบด้วย

Business Proprietors (Do Empresário)

Companies (Da Sociedade)

- Subtitle I – Companies without Legal Personality (ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล)
 - Partnership (Da Sociedade em Comum)
 - Undeclared Partnership (Da Sociedade em Conta de Participação)
- Subtitle II – Companies with Legal Personality (เป็นนิติบุคคล)
 - General Partnership (Da Sociedade Simples)
 - Partnership under a Firm Name (Da Sociedade em

Nome Coletivo)

- Limited Partnership (Da Sociedade em Comandita Simples)
- Limited Liability Partnership (Da Sociedade limitada)
- Corporations (Da sociedade anônima)
- Joint Stock Companies (Da Sociedade em Comandita por Ações)
- Cooperatives (Da Sociedade Cooperativa)
- Related Companies (Das Sociedades Coligadas)

ทั้งนี้ ยังมีองค์กรธุรกิจอีก 2 ลักษณะ ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่จะจัดตั้งได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากฝ่ายบริหาร(รัฐบาลกลาง) ก่อน ได้แก่ National Companies (Da Sociedade Nacional) กับ Foreign Companies (Da Sociedade Estraneira)

แม้ว่ากฎหมายบราซิลจะอนุญาตให้บุคคลต่างชาติสามารถจัดตั้งองค์กรธุรกิจได้ทุกประเภทเช่นคนท้องถิ่น ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะข้อกำหนดในการจัดตั้งองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องและมีฐานะเป็นนิติบุคคล ความเหมาะสมกับธุรกิจของไทย คือ

* ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ sociedade por quotas de responsabilidade limitada เรียกสั้นๆ ว่า limitada ต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนร่วมกันก่อตั้งขึ้น โดยไม่มีข้อกำหนดเรื่องเงินทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะให้ work permit แก่คนต่างด้าวที่จะเข้ามาบริหารกิจการ ต่อเมื่อบริษัทนั้นๆ มีทุนจดทะเบียนหรือมีการลงทุนเทียบแล้วไม่น้อย 200,000 เหรียญสหรัฐ

* Corporation S/A (sociedade anônima) ซึ่งเปรียบเสมือนบริษัทจำกัดในประเทศไทย เนื่องจากมีองค์กรกำกับดูแล กำหนดวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นขึ้นชื่่ว วิธีการจัดตั้ง การเปิดเผยข้อมูล และมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเป็นรักษาทะเบียน รายงานการประชุม ฯ การคุ้มครองสิทธิผู้ถือหุ้น ฯ ส่วนการจะเป็นบริษัทมหาชนที่เปิด (Opened public) หรือปิด (Closed public) ขึ้นอยู่กับการนำหุ้นไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ หรือเป็นการซื้อขายนอกตลาดตามลำดับ

อนึ่ง นิติบุคคลจะปรับเปลี่ยนเป็นเอกชน หรือมหาชน สามารถกระทำได้ง่าย ขึ้นอยู่กับมติเอกฉันท์ของผู้ถือหุ้น โดยกฎหมายคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้นข้างน้อย หรือที่ไม่เห็นด้วยสามารถถอน หรือขายหุ้นคืนได้ในราคาตามมูลค่าทางบัญชีของกิจการ จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงกิจการจากบริษัทเอกชนเป็นบริษัทมหาชน หรือในทางกลับกันทำได้ไม่ยาก ประกอบกับตลาดหลักทรัพย์ในบราซิลมีขนาดใหญ่ และพร้อมที่จะรับหุ้นของกิจการมหาชนต่าง ๆ เข้าซื้อขาย (ภายหลังจากปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานรับผิดชอบ) การจัดตั้งเป็นบริษัทเอกชนแล้วแปลงเป็นบริษัทมหาชนในภายหลังจึงเป็นที่นิยม

ทั้งนี้ บราซิลมีการควบคุมการบริวรรตเงินตรา หากเข้าไปลงทุนควรจัดแจ้งให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการนำเงินลงทุน และผลตอบแทนออกในภายหลัง

(2) การบริหาร

การบริหารจัดการนิติบุคคลต้องกระทำโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ หากเป็นคนต่างด้าว ควรจะเป็นผู้ได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภทอยู่อาศัยถาวร จะได้ไม่ต้องประสบปัญหาในการบริหารกิจการในช่วงการต่ออายุวีซ่า หรือ ต้องได้รับ Business Visa แล้ว

ทั้งนี้ ผู้บริหารนิติบุคคล มีภาระรับผิดชอบทางอาญา และค่าใช้จ่ายแพ่งเกี่ยวกับคดีภาษี และคดีแรงงานของนิติบุคคลด้วย ยกเว้นจะพิสูจน์ได้ว่าความรับผิดชอบนั้นๆ ไม่ใช่ความรับผิดชอบของกิจการ

ดังนั้น ตามหลักปฏิบัติบริษัทต่างๆ ที่ลงทุนในบราซิลจึงต้องมีการจ้างคนท้องถิ่นให้เป็นผู้บริหาร หรือเป็นผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทได้ โดยมีคณะกรรมการบริษัทฯ ที่ประกอบด้วยผู้ถือหุ้นที่เป็นคนต่างชาติด้อยกว่า 3 และควบคุมการบริหารงานต่างๆ อื่นๆ และไม่ยินยอมให้คนต่างชาติดำเนินการเองโดยตรง เนื่องจากปัญหาด้านความรับผิดชอบทางแพ่ง และกฎหมายของบราซิลนั้น ไม่ค่อยให้ความคุ้มครองคนต่างชาตินัก ทำให้การเสี่ยงที่ควบคุมการบริหารในลักษณะนี้ จึงมีความเหมาะสมมากกว่าการบริหารโดยตรง

(3) การกำหนดที่ตั้งสถานประกอบการ

ตามกฎหมายของบราซิล การจัดตั้งสถานประกอบการไม่ว่าจะเพื่อการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือการบริการต้องได้รับอนุญาตจากเทศบาล ซึ่งโดยปกติจะมีการจัดแบ่งเขตสำหรับกิจการประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดให้มีการแยกที่พักอาศัยออกจากสถานประกอบการ ดังนั้น ควรตรวจสอบกับฝ่ายปกครองในพื้นที่ที่หมายตาไว้ให้ชัดเจน รวมทั้งปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขอนามัย และความปลอดภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน มิฉะนั้น อาจประสบปัญหาไม่สามารถเปิดดำเนินการตามที่ต้องการได้

(4) กิจการที่ต้องห้ามสำหรับบุคคลต่างด้าว

กฎหมายสหพันธรัฐ ฉบับที่ 6,815 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 1980 รู้จักกันในนามกฎหมายเกี่ยวกับคนต่างด้าว นอกจากจะมีข้อกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับวีซ่า และข้อห้ามสำหรับผู้ถือวีซ่าประเภทผ่านแดนหรือท่องเที่ยวไม่ให้ประกอบอาชีพในบราซิล ซึ่งเป็นหลักการปกติทั่วไปแล้ว ในมาตรา 106 ของกฎหมายดังกล่าวได้ระบุถึงกิจการที่ห้ามคนต่างด้าวเป็นเจ้าของหรือประกอบอาชีพ ประกอบด้วย

- (1) ห้ามเป็นเจ้าของ กัปตัน ตันหน หรือกลาสีเรือ (ยกเว้นเรือประมง)
- (2) ห้ามเป็นเจ้าของกิจการสื่อมวลชนทุกประเภท ไม่ว่าจะในรูปแบบหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้น
- (3) ห้ามไม่ให้เป็นผู้บริหารกิจการสื่อมวลชนทุกประเภท
- (4) ไม่สามารถขอสัมปทานขุด สักรวจหรือแต่งแร่ หรือการทำการวิจัยในเรื่องทรัพยากรเหล่านี้
- (5) ห้ามเป็นเจ้าของอากาศยานบราซิล
- (6) ห้ามเป็นนายหน้าซื้อขายเรือหรืออากาศยานให้กับทางราชการ
- (7) ห้ามมีส่วนร่วมในการบริหาร หรือเป็นตัวแทน หรือให้คำปรึกษาแก่สหภาพแรงงานหรืออาชีพ
- (8) ห้ามประกอบอาชีพนำร่องในอ่าว ตามแม่น้ำ หรือทะเลสาบต่าง ๆ

(9) ห้ามเป็นเจ้าของ มี หรือดำเนินการเกี่ยวกับสื่อกระจายเสียง (และภาพ) แม้จะเป็นงานอดิเรก ยกเว้น จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น (treatment safe reciprocity) และ

(10) ห้ามเป็นผู้สอนศาสนาในกองทัพและกิจการเกี่ยวเนื่อง และมาตรา 107 ห้ามคนต่างด้าวเกี่ยวข้องกับกิจการการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งห้ามรับเป็นผู้ดำเนินการในการประชาสัมพันธ์ เชิญชวน จัดการประชุมชุมนุมทางการเมือง

นอกจากข้อห้ามสำหรับคนต่างด้าวข้างต้นแล้ว ยังพบว่าบางกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แม้จะไม่ได้ระบุห้ามไว้โดยตรงในกฎหมายดังกล่าว แต่มีข้อจำกัดในการประกอบกิจการของคนต่างด้าวในกฎหมาย หรือข้อบังคับเฉพาะอื่น คนต่างด้าวจะเข้ามาประกอบกิจการได้ ต่อเมื่อ ประเทศต้นทางของบุคคลนั้น ๆ ได้มีการแลกเปลี่ยนตราสารที่ผูกพันให้สิทธิที่เสมอภาคกันต่อบุคคลสัญชาติบราซิลในการประกอบกิจการในลักษณะเดียวกัน (หลักต่างตอบแทน) เช่น การประกอบกิจการการเงิน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ด้วยกฎหมายด้านแรงงานที่ให้ความคุ้มครองแรงงานท้องถิ่นอย่างมาก เช่น ต้องให้มีวันหยุดประจำปีไม่น้อยกว่า 30 วัน การจ่ายเงินรางวัลประจำปี (โบนัส) อย่างน้อย 1 เดือนของเงินเดือน การจ่ายเงินชดเชยเมื่อมีการเลิกจ้างในกรณีไม่ปกติ เป็นต้น ตลอดจนระบบภาษีที่ยุ่งยาก และมีความซับซ้อนของบราซิลทำให้การจัดตั้งบริษัทหรือดำเนินธุรกิจในประเทศไทยตามความเห็นของ สคร. เขาเปาโลสำหรับนักธุรกิจไทยนั้น ต้องศึกษากฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีแผนธุรกิจที่ดี นอกจากนั้นยังต้องยอมรับในกติกาต่างๆ ที่ปกป้องแรงงาน จึงจะสามารถประสบผลสำเร็จได้

2.6.3. อุตสาหกรรมที่มีความน่าสนใจต่อนักธุรกิจไทย

ตามมุมมองของสคร. นั้นมีหลายสาขา เช่น ธุรกิจบริการด้านโรงแรม ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจร้านอาหารไทย ธุรกิจบริการสวนมวยไทย ธุรกิจสปา อุตสาหกรรมยานยนต์ ธุรกิจร่วมทุนการผลิตสินค้าเกษตร เป็นต้น

2.7.การจำแนกกลุ่มผู้บริโภคและรายละเอียดแต่ละกลุ่ม(Market Segmentation)

Class B 36%	Class A.มี 14% ผู้มีรายได้สูง เจ้าของธุรกิจ นักการเมือง
Class A 14%	Class B.มี36% รายได้ระดับสูงถึงปานกลาง หมอ หนายความ ผู้บริหาร เจ้าของกิจการ
Class D 3%	Class C.มี47% ผู้มีรายได้ปานกลางถึงต่ำ ผู้ใช้แรงงาน ตำรวจ ครู เลขาฯ การ ข้าราชการระดับกลาง พนักงานขาย พนักงานต้อนรับ
Class C 47%	

แผนภาพแสดงการจำแนกกลุ่มผู้บริโภคแบ่งตามรายได้ออกเป็น 4 กลุ่ม A, B, C, D

Class A, B หมายถึง ผู้ที่มีเงินเดือนมากกว่า 10 เท่าของค่าแรงขั้นต่ำ หรือมากกว่า 7,240 บาท

Class C หมายถึง ผู้ที่มีเงินเดือนระหว่าง 3 – 10 เท่าของค่าแรงขั้นต่ำ หรือประมาณ 2,172-7,240 เฮอัล

Class D หมายถึง ผู้ที่มีเงินเดือนระหว่าง 1 – 3 เท่าของค่าแรงขั้นต่ำ หรือ 724-2,172 เฮอัล
(หมายเหตุ ค่าแรงขั้นต่ำ 724 เฮอัล หรือ 310 USD ต่อเดือน ; ธันวาคม 2556)

3. ข้อมูลด้านการค้าระหว่างประเทศ

3.1. ภาพรวมด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศบราซิล

นอกจากขนาดของประเทศที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 8 ของโลกแล้ว บราซิลยังเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ คือมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือ GDP ในปี 2012 ประมาณ 2,232 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณการ CIA FACTBOOK ; ธันวาคม 2556) มากกว่า เม็กซิโก และอาร์เจนตินา

ด้านการค้าระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2013 ประเทศบราซิลส่งออกคิดเป็นมูลค่าประมาณ 242.17 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ -0.17 ขณะที่การนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.38 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 239.62 พันล้านเหรียญสหรัฐ เกินดุลการค้าประมาณ 2.55 พันล้านเหรียญสหรัฐ มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign direct investment) ประมาณ 48.0 พันล้านเหรียญสหรัฐ มีการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดรวม -65.13 พันล้านเหรียญสหรัฐ บราซิลเป็นสมาชิกก่อตั้งองค์การการค้าโลก และเป็นประเทศสมาชิกในกลุ่มเครนส์ 20 ซึ่งเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรสุทธิเช่นเดียวกับประเทศไทย

รวมทั้งยังเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งกลุ่มตลาดร่วมเมอโคซู (Mercosul common market) ที่มีสมาชิกประกอบด้วยประเทศบราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา เป้าหมายในการจัดตั้งกลุ่มตลาดร่วมเมอโคซู (Mercosul) เพื่อ

- ให้สินค้า บริการทุน และคนในกลุ่มสามารถเคลื่อนย้ายโดยเสรี ด้วยการลดข้อจำกัดทั้งทางด้านภาษี และไม่ใช่อำนาจ
- ปฏิบัตินโยบายการค้า และเศรษฐกิจร่วมในหมู่ประเทศสมาชิก และนำอัตราศุลกากรร่วมสำหรับประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก (Common External Tariff) มาใช้ตั้งแต่ปี 1995
- ร่วมกันพัฒนานโยบายเศรษฐกิจทั้งที่เป็นภาคส่วน และในภาพรวม โดยไม่จำกัดเฉพาะในเรื่องการค้าระหว่างประเทศ หากเห็นว่าเป็นประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบด้านการเกษตร อุตสาหกรรม ภาษี และการเงินเพื่อให้เกิดการแข่งขันเสรีระหว่างประเทศสมาชิก
- ผูกพันให้สมาชิกแก้ไขกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการรวมกลุ่ม
- ทั้งนี้ การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีในกลุ่มเมอโคซู จะใช้ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าเป็นเกณฑ์

นอกจากนี้ บราซิลยังเป็นสมาชิก Latin American Integration Association ที่ประกอบด้วยบราซิล อาร์เจนตินา โบลิเวีย โคลอมเบีย เอกวาดอร์ เม็กซิโก ปารากวัย เปรู อุรุกวัย และเวเนซุเอลา รวมทั้งยังมีความสัมพันธ์ทวิภาคีกับประเทศอื่นๆ เช่น อินเดีย เม็กซิโก เป็นต้น

3.1.1. สถิติการค้าระหว่างประเทศของบราซิล

มูลค่าการส่งออก นำเข้า และดุลการค้าระหว่างประเทศของบราซิลระหว่างปี 2008-2013

ปี ค.ศ.	มูลค่าการค้า (พันล้าน US\$)		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2008	197.9	173.0	24.9
2009	153.0	127.6	25.4
2010	201.9	181.6	20.3
2011	256.0	226.2	29.8
2012	242.2	223.1	20.7
2013	242.1	239.6	2.5
*2014	259.1	246.8	12.0

* เป็นการคาดการณ์ที่เศรษฐกิจบราซิลมี GDP ขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2014

ที่มา ธนาคารกลางบราซิล, สถาบันสถิติแห่งชาติบราซิล กองทุนการเงินระหว่างประเทศ และ ธนาคารโลก (ธันวาคม 2556)

ตลาดส่งออกที่สำคัญ 5 ลำดับแรก (ส่วนแบ่งตลาด%)

จีน (19.01%) สหรัฐฯ (10.18%) อาร์เจนตินา (8.10%) เนเธอร์แลนด์ (7.15%) ญี่ปุ่น (3.29%)
ส่วนไทย (อันดับที่ 35, 0.68%)

สินค้าส่งออกสำคัญ 5 ลำดับแรก

แร่ และเชื้อเพลิง เมล็ดพืชและถั่ว เนื้อสัตว์ (ไก่ และเนื้อวัวแช่แข็ง) และยานยนต์ ชิ้นส่วนรถยนต์

แหล่งนำเข้าที่สำคัญ 5 ลำดับแรก

แหล่งนำเข้าที่สำคัญ 5 ลำดับแรก (ส่วนแบ่งตลาด%) ได้แก่ จีน (15.57%) สหรัฐฯ (15.02%)
อาร์เจนตินา (6.87%) เยอรมนี (6.34%) และ ไนจีเรีย (4.03%) ส่วนไทย (อันดับที่ 23, 0.99%)

สินค้านำเข้าที่สำคัญ 5 ลำดับแรก

น้ำมัน เครื่องยนต์ และเครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเคมีภัณฑ์

ปี 2557 รัฐบาลบราซิลคาดการณ์ว่าจะมีการส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.00 มูลค่า 259,130 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.07 มูลค่า 246,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ได้ ดุลการค้า 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สมาคมการค้าระหว่างประเทศบราซิลได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้ได้ ดุลการค้า 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) โดยมีความเชื่อมั่นว่า เศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐ ยุโรป และจีน น่าจะขยายตัวมากขึ้น จะเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวชัดเจนมากขึ้น ของสหรัฐฯ และการอ่อนค่าของเงินเฮอัลช่วยให้ราคาสินค้าของบราซิลมีราคาที่แข่งขันได้มากขึ้น นอกจากนั้น สถานการณ์ด้านการผลิตน้ำมันในประเทศก็จะมีการนำเข้าลดลงจากปี 2013 เนื่องจาก บริษัท Petrobras จะสามารถเดินเครื่อง การผลิตได้มากขึ้นส่งผลให้จะมีการนำเข้าน้ำมันน้อยลง ไปด้วย ด้วยปัจจัยเหล่านี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าเศรษฐกิจบราซิลจะต้องมีการขยายตัวในปี 2014 ประมาณร้อยละ 2.5

สคร. คาดการณ์ว่า ในปี 2557 นี้ ประเทศไทยน่าจะส่งออกได้ประมาณ 2,365.2 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ประมาณร้อยละ 5 โดยมีสมมุติฐานว่าเศรษฐกิจบราซิลจะต้องขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.5 ตามที่รัฐบาลบราซิลตั้งเป้าหมายไว้ ทั้งนี้ปัจจัยบวกคือ การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพกีฬาฟุตบอลโลกปี 2014 และโอลิมปิกในปี 2016 และการขยายตัวของผู้มีรายได้ปานกลางที่พ้นจากความยากจน ตลอดจนการขยายตัวของการบริโภคในประเทศ เป็นต้น และมีปัจจัยลบคือ การมีมาตรการกีดกันทางการค้าในการเรียกเก็บอากรตอบโต้ที่ประเทศไทยถูกเรียกเก็บในหลายสินค้า เช่น ยางรถยนต์ ยางรถจักรยานยนต์ เส้นด้ายไนล่อน และสินค้ายางรถบรรทุกและรถบัสที่ยังอยู่ระหว่างการไต่สวน ตลอดจนการเพิ่มขึ้นตอนพิธีการต่างๆ เพื่อเพิ่มอุปสรรคในการนำเข้าสินค้า นอกจากนี้ ค่าเงินเฮอัลที่อ่อนค่าลงมากนั้น จะมีผลให้การนำเข้าสินค้าจากไทยมีต้นทุนที่สูงมากขึ้นอาจเป็นอุปสรรคในการขยายตัวได้

ในปี 2557 สมาคมการค้าระหว่างประเทศบราซิลได้มีการคาดการณ์ว่าบราซิลจะได้ดุลการค้าประมาณ 12.0 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้น จากปี 2556 ที่บราซิลได้ดุลการค้าเพียง 2.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยจากแนวทางนโยบายด้านการค้าของรัฐบาลปัจจุบัน บราซิลพยายามปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศและลดการนำเข้าด้วยการออกมาตรการกีดกันการค้าต่างๆ เช่น การไต่สวนประเทศคู่ค้าผ่านมาตรการไต่สวนการทุ่มตลาดในสินค้าต่างๆ การขึ้นภาษีสินค้านำเข้าเพื่อสนับสนุนการผลิตในประเทศ การกำหนดสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศ (local content) ในอุตสาหกรรมยานยนต์ การเพิ่มขึ้นตอนการอนุญาตนำเข้าให้ยุ่งยากขึ้น การเข้มงวดในการเข้าออกของเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งสคร. จะติดตามสถานการณ์การออกมาตรการต่างๆ อย่างใกล้ชิดต่อไป

3.1.2. การค้าระหว่างบราซิลกับประเทศไทย (ข้อมูลจาก กระทรวงพาณิชย์ : ระบบ Menucom)

3.1.2.1. สถิติการค้าระหว่างไทยกับบราซิล ปี 2556 (ม.ค.-ธ.ค. 2556)

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ*					อัตรายขยายตัว (%)				
	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)
ไทย - โลก										
มูลค่าการค้า	376.225,26	451.358,90	479.224,06	479.224,06	479.252,36	31,49	19,97	6,17	6,17	0,01
การส่งออก	193.298,14	222.579,16	229.236,13	229.236,13	228.529,77	26,81	15,15	2,99	2,99	-0,31
การนำเข้า	182.927,12	228.779,74	249.987,93	249.987,93	250.722,59	36,82	25,07	9,27	9,27	0,29
ดุลการค้า	10.371,02	-6.200,58	-20.751,80	-20.751,80	-22.192,82					
ไทย - บราซิล										
มูลค่าการค้า	3.417,69	4.532,85	4.679,95	4.679,95	4.217,72	46,95	32,63	3,25	3,25	-9,88
การส่งออก	1.612,07	2.265,97	2.232,02	2.232,02	2.252,35	61,15	40,56	-1,50	-1,50	0,91
การนำเข้า	1.805,62	2.266,89	2.447,93	2.447,93	1.965,36	36,23	25,55	7,99	7,99	-19,71
ดุลการค้า	-193,55	-0,92	-215,90	-215,90	286,99					

3.1.2.2. สินค้าส่งออกของไทยมาบราซิล 10 อันดับแรก ปี 2556 (ม.ค.-ธ.ค. 2556)

อันดับ ที่	ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านเหรียญ					อัตรายายตัว (%)				
		2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	244,1	313,5	468,0	468,0	430,8	17,30	28,43	49,25	49,25	-7,93
2	ยางพารา	296,0	370,2	213,0	213,0	237,5	182,35	25,07	-42,46	-42,46	11,47
3	เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบ ลูกสูบและ	158,8	206,1	205,0	205,0	191,3	36,23	29,76	-0,53	-0,53	-6,67
4	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ของเครื่อง	119,0	272,3	168,9	168,9	170,0	55,19	128,84	-37,99	-37,99	0,68
5	ผลิตภัณฑ์ยาง	117,3	167,0	139,5	139,5	137,9	107,28	42,39	-16,52	-16,52	-1,13
6	รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	38,5	75,7	98,2	98,2	121,7	65,01	96,46	29,78	29,78	23,93
7	เม็ดพลาสติก	43,2	106,8	75,5	75,5	95,7	86,66	147,43	-29,34	-29,34	26,85
8	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	50,9	68,9	88,2	88,2	79,6	92,70	35,31	28,03	28,03	-9,67
9	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ	37,8	50,5	38,8	38,8	68,1	94,54	33,76	-23,21	-23,21	75,53
10	ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์	80,9	98,6	105,0	105,0	63,4	8,48	21,87	6,44	6,44	-39,64
รวม 10 รายการ		1.186,5	1.729,7	1.599,9	1.599,9	1.596,0	62,60	45,77	-7,50	-7,50	-0,24
อื่นๆ		425,5	536,3	632,2	632,2	656,3	57,23	26,03	17,87	17,87	3,83
รวมทั้งสิ้น		1.612,1	2.266,0	2.232,0	2.232,0	2.252,4	61,15	40,56	-1,50	-1,50	0,91

ศร. คาดการณ์ว่า ในปี 2557 นี้ ประเทศไทยน่าจะส่งออกได้ประมาณ 2,365.2 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ประมาณร้อยละ 5 โดยมีสมมุติฐานว่าเศรษฐกิจบราซิลจะต้องขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.5 ตามที่รัฐบาลบราซิลตั้งเป้าหมายไว้ ทั้งนี้ปัจจัยบวกคือ การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพกีฬาฟุตบอลโลกปี 2014 และโอลิมปิกในปี 2016 และการขยายตัวของผู้มีรายได้ปานกลางที่พ้นจากความยากจน ตลอดจนการขยายตัวของการบริโภคในประเทศ เป็นต้น และมีปัจจัยลบคือ การมีมาตรการกีดกันทางการค้าในการเรียกเก็บอากรตอบโต้ที่ประเทศไทยถูกเรียกเก็บในหลายสินค้า เช่น ยางรถยนต์ ยางรถจักรยานยนต์ เส้นด้ายไนลอน และสินค้ายางรถบรรทุกและรถบัสที่ยังอยู่ระหว่างการไต่สวน ตลอดจนการเพิ่มขึ้นต้นทุนพิธีการต่างๆ เพื่อเพิ่มอุปสรรคในการนำเข้าสินค้า นอกจากนี้ ค่าเงินเฮอัลที่อ่อนค่าลงมากนั้น จะมีผลให้การนำเข้าสินค้าจากไทยมีต้นทุนที่สูงมากขึ้นอาจเป็นอุปสรรคในการขยายตัวได้

สรุปสถานการณ์การส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพของไทยที่ส่งออกมายังประเทศบราซิล ในปี 2556 และคาดการณ์ในปี 2557

1. ส่วนประกอบรถยนต์และอะไหล่รถยนต์

ในปี 2556 สินค้าส่วนประกอบรถยนต์และอะไหล่รถยนต์ส่งออกมายังบราซิลลงร้อยละ -7.93 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 430.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีปัจจัยลบคือ

อุตสาหกรรมรถยนต์บราซิลมียอดจำหน่ายลดลงจากปี 2555 ร้อยละ -0.91 เป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปีที่มีการลดลง และการออกมาตราต่างๆ ที่สนับสนุนต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ของรัฐบาลที่พยายามลดการนำเข้าทั้งในส่วนรถยนต์สำเร็จรูป และอะไหล่ มาตรการที่อาจเป็นผลกระทบ เช่น การกำหนดอัตราภาษีอุตสาหกรรม (IPI) ที่ต่างกันของรถยนต์สำเร็จรูปที่ตามสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนในประเทศและต่างประเทศ โดยรัฐบาลบราซิลได้กำหนดเกณฑ์ให้มีสัดส่วนของชิ้นส่วนในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ทำให้โดยรถยนต์ที่ประกอบโดยใช้ชิ้นส่วนในประเทศจะเสียภาษีดังกล่าวร้อยละ 17 ส่วนรถยนต์ที่ใช้ชิ้นส่วนในประเทศมากกว่าร้อยละ 60 จะต้องเสียภาษีถึงร้อยละ 35 อันจะส่งผลให้เกิดการจำกัดการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศในทางอ้อมได้ต่อไป เพราะหากใช้ชิ้นส่วนไม่ได้ตามเกณฑ์แล้ว จะทำให้มีราคาสูงขึ้นมากประมาณร้อยละ 15-20 เป็นต้น ส่งผลให้การส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยได้รับผลกระทบตามไปด้วย

ในปี 2557 ที่สคร. คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจบราซิลจะขยายตัวได้สูงกว่าปี 2556 คือประมาณร้อยละ 2.5-3.0 นั้น การส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ก็น่าจะกลับมาขยายตัวได้ในอัตราร้อยละ 3.0 หรือมีมูลค่าประมาณ 443.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากตลาดรถยนต์ภายในประเทศบราซิลน่าจะขยายตัวได้ดีขึ้น และการส่งออกรถยนต์ของบราซิลก็น่าจะขยายตัวได้มากขึ้นกว่าปี 2556 ส่งผลให้น่าจะมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวมากขึ้นตามไปด้วย

2. ยางพารา และผลิตภัณฑ์

ในปี 2556 สคร. การส่งออกสินค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์จะขยายตัวได้ดีขึ้นกว่าปี 2555 โดยเฉพาะการส่งออกสินค้ายางแท่งที่มาเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าต่างๆ โดยขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 11.47 มูลค่า 237.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าผลิตภัณฑ์ยางสำเร็จรูป เช่น ยางรถยนต์ ยางรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งได้รับผลกระทบจากมาตรการเรียกเก็บอากรการทรมตลาดของบราซิลในช่วงปี 2556 นั้น เริ่มส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ยางมีอัตราลดลงร้อยละ -1.13 สคร. มูลค่า 137.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการส่งออกโดยรวมของกลุ่มสินค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์ในปี 2556 ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.49 มูลค่า 375.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ในปี 2557 สคร. คาดการณ์ว่าการส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ของไทยมายังบราซิลจะขยายตัวร้อยละ 5 มีมูลค่าการส่งออกประมาณ 394.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยบราซิลยังมีความต้องการสินค้าอยู่เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยางพาราในประเทศมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะยางแท่งสำเร็จรูปเพื่อมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต อย่างไรก็ตาม ก็มีปัจจัยลบที่สินค้าผลิตภัณฑ์หลายสินค้าถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทรมตลาด ทำให้หากสินค้าดังกล่าวไม่สามารถส่งได้อีกต่อไปหรือได้รับผลกระทบในการแข่งขันด้านราคามากนั้น อาจทำให้การส่งออกสินค้าในกลุ่มนี้ส่งออกได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายตามไปด้วย ซึ่ง สคร. จะได้วิเคราะห์สถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อไป

3. ด้ายและเส้นด้ายคุณภาพสูง

ในปี 2556 ไทยสามารถส่งออกสินค้าเส้นด้ายคุณภาพสูง ขยายตัวลดลงเป็นอย่างมากเนื่องจากไทยได้รับผลกระทบจากการที่บราซิลมีมาตรการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทรมตลาดในสินค้าเส้นด้ายไนลอนที่มีสัดส่วนในการส่งออกมาบราซิลร้อยละ 15-20 ของ

สินค้าที่ส่งออกในกลุ่มนี้ ส่งผลให้การส่งออกในปี 2556 ลดลงร้อยละ -39.64 มูลค่า 63.40 ล้านเหรียญสหรัฐ

ในปี 2557 คาดการณ์ว่าการส่งออกสินค้าดังกล่าวน่าจะทรงตัวหรือขยายตัวเล็กน้อยโดยน่าจะขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 2.0 หรือมูลค่า 64.60 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากบราซิลจะมีอัตราการขยายตัวเศรษฐกิจที่ดีกว่าในปี 2556 และน่าจะต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบในการผลิตเพื่อตลาดในประเทศและตลาดการส่งออกมากขึ้น แต่สำหรับประเทศไทยแล้ว จากการเรียกเก็บอากรตอบโต้ดังกล่าวจะทำให้ไทยไม่สามารถส่งออกเส้นด้ายในลอนได้อีกต่อไป เนื่องจากอัตราภาษีที่เรียกเก็บมีอัตราที่สูงมากทำให้ไม่สามารถแข่งขันในด้านราคากับคู่แข่งได้ต่อไป อย่างไรก็ตาม หากผู้ส่งออกไทยสามารถลดต้นทุนและปรับตัวได้มากขึ้น สินค้าไทยยังมีชื่อเสียงด้านคุณภาพและการส่งมอบสินค้าที่ตรงเวลา หากมีราคาที่ราคาแข่งขันได้มากขึ้น ก็น่าจะมีโอกาสส่งออกมากขึ้น ซึ่งสคร. จะได้รายงานให้ทราบต่อไป

4. ส่วนประกอบ และอะไหล่จักรยานยนต์

ในปี 2556 การส่งออกสินค้าส่วนประกอบ และอะไหล่จักรยานยนต์ ยังมีแนวโน้มที่สดใส โดยขยายตัวกว่าร้อยละ 23.93 มีมูลค่าการส่งออก 121.70 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากความต้องการจักรยานยนต์ของตลาดยังมีมากโดยคาดการณ์การผลิตจักรยานยนต์ในประเทศจากผู้ผลิต เช่น HONDA, YAMAHA, HARLEY DAVISON, DUCATI เป็นต้น โดยมียอดขายภายในประเทศในปี 2556 ที่ขยายตัวถึงร้อยละ 17 ส่งผลให้มีการนำเข้าชิ้นส่วนมากขึ้นตามไปด้วย โดยชิ้นส่วนของประเทศไทยเป็นที่นิยมมากขึ้นเนื่องจากคุณภาพที่ดีกว่าจีน และราคาที่เหมาะสม

ในปี 2557 การส่งออกสินค้าในกลุ่มนี้ ก็น่าจะยังขยายตัวได้ดีอยู่ในอัตราร้อยละ 10 มูลค่า 132 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตหลายแห่งมีการเพิ่มรายผลิตให้มากขึ้นตามยอดจำหน่ายที่สูงขึ้น น่าจะส่งผลให้มีการนำเข้าสินค้ามากขึ้นตามไปด้วย โดยสินค้าที่มีศักยภาพคือ สินค้าสายไฟรถจักรยานยนต์และอุปกรณ์ชุดเกียร์ต่างๆ

5. เม็ดพลาสติก

ในปี 2556 การส่งออกเม็ดพลาสติกของไทยขยายตัวมากขึ้นร้อยละ 26.85 มีมูลค่าการส่งออกประมาณ 95.70 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากความต้องการเม็ดพลาสติกของบราซิลที่ต้องการเม็ดที่มีคุณภาพดีอยู่ตามเศรษฐกิจที่ขยายตัวของบราซิลยังคงมีอย่างต่อเนื่อง และราคาสินค้าของผู้ผลิตไทยก็สามารถแข่งขันได้ดี

ในปี 2557 สคร. คาดการณ์ว่าการส่งออกเม็ดพลาสติกจะขยายตัวต่อไปแต่อาจจะไม่สูงเหมือนในปี 2556 โดยจะขยายตัวประมาณร้อยละ 10 มูลค่า 105.00 ล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากค่าเงินเฮอัลที่อ่อนค่าลงมากจนทำให้ราคาสินค้าระหว่างเม็ดพลาสติกนำเข้าและเม็ดพลาสติกภายในประเทศไม่แตกต่างกันมากเหมือนที่ผ่านมา ซึ่งจะส่งผลให้มีการแข่งขันด้านราคามากขึ้น จนทำให้การส่งออกอาจจะขยายตัวได้เนื่องจากความต้องการเม็ดพลาสติกยังสูงอยู่แต่อุตสาหกรรมภายในประเทศน่าจะหันมาซื้อเม็ดพลาสติกในประเทศมากขึ้น

6. อาหารทะเลกระป๋องแปรรูป และเครื่องปรุงอาหารไทย

ในปี 2556 การส่งออกอาหารทะเลกระป๋องและเครื่องปรุงอาหารไทย ยังขยายตัวได้ต่อไปตามความต้องการสินค้าที่หลากหลายมากขึ้นของคนบราซิล และเศรษฐกิจที่ยังขยายตัวอยู่ โดยคาดว่าจะการส่งออกในสินค้าดังกล่าวขยายตัวร้อยละ 2.90 มูลค่าการส่งออกประมาณ 36.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในปี 2557 สคร. คาดการณ์ว่าการส่งออกสินค้าในกลุ่มนี้จะยังขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 5 มูลค่าประมาณ 38.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากความต้องการบริโภคอาหารไทยที่สูงขึ้นตามลำดับ

3.1.2.3. สถิติการนำเข้าสินค้าจากจากบราซิลมาไทย ปี 2556 (ม.ค.-ธ.ค. 2556)

อันดับ ที่	ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านดอลลาร์					อัตรายขยายตัว (%)				
		2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553	2554	2555	2555 (ม.ค.-ธ.ค.)	2556 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	1.141,8	1.366,5	1.473,8	1.473,8	1.237,9	31,61	19,69	7,85	7,85	-16,00
2	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	45,7	90,5	84,4	84,4	103,6	46,97	98,16	-6,74	-6,74	22,66
3	ด้ายและเส้นใย	61,0	70,5	170,7	170,7	91,2	37,96	15,52	142,24	142,24	-46,58
4	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	7,9	36,9	159,2	159,2	87,7	92,85	367,06	331,72	331,72	-44,95
5	สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	29,5	33,8	50,6	50,6	85,7	75,60	14,48	49,82	49,82	69,49
6	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	288,8	272,3	218,8	218,8	52,5	62,51	-5,73	-19,63	-19,63	-76,02
7	เครื่องปั้น เครื่องร่อน อุปกรณ์การปั้น	0,0	-	-	-	39,1	-56,67	-	-	-	-
8	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	50,3	32,5	20,3	20,3	38,6	446,55	-35,38	-37,53	-37,53	89,80
9	ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม	23,1	21,9	33,7	33,7	32,6	24,76	-5,15	53,92	53,92	-3,26
10	สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	57,7	100,2	34,7	34,7	30,9	145,26	73,66	-65,35	-65,35	-11,04
รวม 10 รายการ		1.705,8	2.025,1	2.246,3	2.246,3	1.799,8	43,02	18,72	10,92	10,92	-19,88
อื่นๆ		99,8	241,8	201,6	201,6	165,6	-24,75	142,21	-16,60	-16,60	-17,88
รวมทั้งสิ้น		1.805,6	2.266,9	2.447,9	2.447,9	1.965,4	36,23	25,55	7,99	7,99	-19,71

ประเทศไทยนำเข้าสินค้าจากประเทศบราซิลในปี 2556 (ม.ค.-ธ.ค.) มีมูลค่าทั้งสิ้น 1,965.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ -19.71 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ 2555 ผ่านมา สินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ พืช และผลิตภัณฑ์จากพืช (ถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง) เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ด้าย และเส้นใย ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ สัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (หนังสัตว์) ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2557 ประเทศไทยจะนำเข้าสินค้าจากบราซิลเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 มูลค่า 2,063.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจาก มีปัจจัยบวกคือการส่งสัญญาณฟื้นตัวของเศรษฐกิจของโลกและคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐ ยุโรป อันจะส่งผลให้ไทยน่าจะสามารถส่งออกได้มากขึ้น ปัจจัยลบคือ การที่เศรษฐกิจของไทยอาจขยายตัวในอัตราที่น้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้คือร้อยละ 3.0-4.0 เนื่องจากปัญหาด้านการเมืองที่ยืดเยื้อจนกระทบต่อ

ความเชื่อมั่นของคู่ค้า และค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลงทำให้น่าจะส่งผลให้ความต้องการนำเข้าของไทยจากบราซิลที่เป็นสินค้าต้นทุนของอุตสาหกรรมต่างๆ มีมูลค่าสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ปี 2557 นี้ไทยน่าจะมีการนำเข้าสินค้าที่เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตเพื่อการส่งออกจากบราซิลมากขึ้น แต่จะมีอัตราการขยายตัวในการนำเข้าสินค้าจากบราซิลที่ไม่สูงมากนักประมาณร้อยละ 5-7 ของปี 2556

3.2.นโยบาย/มาตรการ ทั้งภาษีและไม่ใช้ภาษี

3.2.1. อัตราภาษีการนำเข้าและการขออนุญาตนำเข้าสินค้า

การนำเข้าของบราซิลหลายสินค้าต้องมีการนำเข้าโดยขออนุญาตนำเข้าเพื่อให้รัฐบาลออกใบอนุญาตนำเข้า (Import Licence) ให้ก่อนตามสรุปในตารางข้างล่างนี้

อัตราภาษีสำหรับสินค้าไทยที่สำคัญส่งออกไปบราซิล

พิกัด HS	สินค้า	Tariff (%) ภาษีประเภทต่างๆที่ผู้นำเข้าต้องจ่ายเพื่อนำสินค้า จำหน่ายให้ผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ					Non Tariff
		II	ICMS	IPI	PIS	COFIN	
03	ปลาและอาหารทะเล	10	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
07	ผัก	0	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
08	ผลไม้	10	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
10,11	สินค้าเกษตร เช่น แป้งมัน ข้าวสาลี ข้าว	12	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
20	อาหารแปรรูป	14	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
22	เครื่องดื่ม	20	15	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
30	ยาและผลิตภัณฑ์	6	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า ใบรับรองด้านสุขอนามัย
39	พลาสติกและผลิตภัณฑ์	14	5	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
40	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	4	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า และมี ภาษี AD/CVD
43	เครื่องหนังและผลิตภัณฑ์	10	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
44	ไม้และผลิตภัณฑ์	2	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
47	กระดาษและผลิตภัณฑ์	4	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
50	ผ้า	4	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
53	ผ้าฝ้ายสังเคราะห์	4	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
60	สิ่งทอ	26	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
62	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	35	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
64	รองเท้าและชิ้นส่วน	35	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
69	เซรามิกผลิตภัณฑ์	10	8	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
70	แก้วและผลิตภัณฑ์	2	10	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
71	เครื่องประดับ	10	30	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
84,85,	อุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	0-14	0-5	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า

86	เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ						
87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	0-14	0	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
90	เครื่องมือทางการแพทย์	12	10	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
94	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน	12	10	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
95	ของเล่น	20	50	18	1.65	7.60	ขออนุญาตนำเข้า Safeguard Measure 12%
76	อลูมิเนียม	23	18	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
84	ปูนซีเมนต์	20	18	12	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า
87	จักรยานยนต์และส่วนประกอบ	20	18	18	1.65	7.60	ใบอนุญาตนำเข้า

II - ภาษีนำเข้า

ICMS-ภาษีขายหมุนเวียน

IPI-ภาษีอุตสาหกรรม

PIS-ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีขาย

COFIN-ภาษีรัฐ ภาษีธุรกิจ (แต่ละรัฐจะมีอัตราต่างกัน ที่อ้างอิงในตารางนี้ เป็นการขายในรัฐเซาเปาโล)

(* ข้อมูลนี้ เป็นเพียงอัตราอ้างอิงตามกลุ่มสินค้าหลักๆ เท่านั้น โปรดตรวจสอบและขอข้อมูลเพิ่มเติมที่ถูกต้องกับ สคร. ณ นครเซาเปาโล ตาม HS Code สินค้าของท่านเพื่อความถูกต้องอีกครั้ง)

3.2.2. ระเบียบปฏิบัติและขั้นตอนการนำเข้าของบราซิล

แม้ว่าบราซิลจะได้พยายามลดอุปสรรค และขั้นตอนการนำเข้าให้สะดวก และเสรีมากขึ้น แต่มาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากร (Non Tariff) ยังเป็นปัญหาอยู่ทุกวันนี้ บราซิลมีนโยบายปกป้อง คุ่มครอง อุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมในประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการใช้กลไกทั้งภาษี และกฎเกณฑ์ต่างๆ มาใช้ ปฏิบัติในการนำเข้า การนำเข้าสินค้าที่มีมูลค่าเกินกว่า 5,000 เหรียญสหรัฐ จะต้องขออนุญาตก่อน

การนำเข้า ยกเว้นการนำเข้าสินค้าที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงทางการค้ากับบราซิล หรือสินค้าที่นำเข้ามาในเขต Free Zone ตามเมืองต่างๆ ของบราซิลหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลการค้าคือ SECEX-Secretaria do Comercio Exterior สังกัดกระทรวงพัฒนาอุตสาหกรรม และการค้า ขั้นตอนการนำเข้า

ในการขออนุญาตจะต้องมี Catalogue แสดงรายการสินค้าที่จะนำเข้า และใบแสดงราคาสินค้า ถ้าหากไม่มีเอกสารดังกล่าวผู้ส่งออกต้องมีเอกสาร Notorize Statement และ Proforma Invoice ที่แจ้งราคาสินค้าที่จะนำเข้าบราซิล โดยในใบอนุญาตนำเข้าระบุกำหนดเวลาที่สามารถนำเข้าไม่เกิน 60 วัน หลังจากวันที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า และศุลกากรจะขึ้นทะเบียนไว้ใน Import Declaration ของ ศุลกากรบราซิล

เอกสารที่ต้องใช้ในการประกอบการอนุญาตนำเข้า ได้แก่ Commercial Invoice, B/L, หรือ Airway Bill, Inspection of Sanitary Certificate แล้วแต่ความต้องการของแต่ละสินค้า เช่น สินค้าเกษตร ต้องมี Sanitary Certificate จากกระทรวงสาธารณสุข สินค้าประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ หรือ สินค้ามือสองต้องมี Inspection จาก กระทรวงอุตสาหกรรม สินค้าเกี่ยวกับอาวุธยุทโธปกรณ์ ต้องมี Profoma Invoice, Price List และ Sale Catalogue จากกระทรวงกลาโหม ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of

Origin) จากกรมการค้าต่างประเทศ หรือหอการค้าไทย (ในกรณีการที่เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามายังบราซิล สามารถยื่นขอล่วงหน้าก่อนการส่งมอบสินค้า (Loading) ได้อย่างน้อย 40 วัน)

การยื่นเอกสารการนำเข้า ผู้นำเข้า ต้องยื่นเอกสารหลักฐานการขออนุญาตนำเข้าที่ SECEX ซึ่งจะพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติ (ใช้เวลา 15-30 วัน)

เงื่อนไขเฉพาะสินค้า บราซิลกำหนดให้มีการปิดฉลากระบุ คุณภาพสินค้า ส่วนผสม / ส่วนประกอบ วันผลิต/วันหมดอายุ ปริมาณ ขนาดบรรจุ ฯลฯ เป็นภาษาโปรตุเกส การบรรจุหีบห่อ และขนส่งต้องมีหมายเลข เครื่องหมายกำหนดแหล่งที่มา เมืองปลายทาง ให้ครบตามที่ระบุไว้ใน B/L

การประเมินราคา ใช้ระบบ Ad Valorem คำนวนตามราคา CIF โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ SECEX หากตรวจสอบว่าแจ้งราคาไม่ตรงความเป็นจริง จะถูกปรับ 50-100% ของส่วนต่างของราคาที่แท้จริงกับราคาที่แจ้งไว้ในการประเมินภาษี

อัตราศุลกากร โดยทั่วไปอัตราภาษีนำเข้าส่วนใหญ่จะอยู่ในอัตรา 0-35% และมีภาษีชนิดอื่นๆอีกคือ

- Union Free 2.2% ของ CIF
- Brokage tax 1% ของ Import Duty
- Warehouse Tax 1% ของ Import Duty
- Handling Charge Fee ประมาณ 20-100 เหรียญสหรัฐ
- Administration Commercial Currently 50 เหรียญสหรัฐ
- Import licence Fees ฉบับประมาณ 100 เหรียญสหรัฐ
- Additional Part tax of two Fees Totaling 3% of CIF
- Merchant Marine Renewal Tax of 25% Ocean Freight charge on Import by sea

3.2.3. สรุปขั้นตอนการขออนุญาตนำเข้าบราซิลกับผู้ส่งออกไทย

การยื่นขออนุญาตนำเข้าสินค้าของผู้นำเข้าบราซิล

- 1) ผู้ส่งออกไทยแสดงหลักฐานเพื่อขอรับใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า C/O จากกรมการค้าต่างประเทศก่อนวันขนส่งสินค้า (On Board) ล่วงหน้าได้ไม่เกิน 40 วัน (ใช้เวลา 3 วันทำการ)
- 2) ผู้ส่งออกไทยนำเอกสารดังกล่าวให้สถานทูตบราซิลในประเทศไทยประทับตรารับรองเอกสารดังกล่าว ว่าเป็นเอกสารตัวจริงก่อนส่งเอกสารให้ผู้นำเข้าบราซิล (ใช้เวลา 3 วันทำการ)
- 3) ผู้ส่งออกไทยส่งเอกสาร C/O และเอกสารส่งออกอื่นๆ ให้ผู้นำเข้าบราซิลเพื่อดำเนินการขออนุญาตนำเข้าสินค้า โดยจัดส่งทางไปรษณีย์ เนื่องจากหน่วยงานเกี่ยวข้องกับ การขออนุญาตนำเข้า ซึ่งต้องการเอกสารตัวจริง มิใช่สำเนา ถ้าผู้ส่งออกส่งเอกสารโดยใช้ บริการ FEDEX หรือ DHL จะใช้เวลาส่งเอกสารถึงผู้รับประมาณ 1 อาทิตย์ แต่หากใช้ไปรษณีย์ทั่วไปอาจใช้เวลานานถึง 20 วัน (ใช้เวลา 7-20 วัน)

- 4) ผู้นำเข้าบราซิลยื่นเอกสารขออนุญาตนำเข้าให้หน่วยงานฯ ที่เกี่ยวข้องใช้เวลาในการดำเนินการจนได้รับการรับใบอนุญาตนำเข้า 5-10 วันทำการ ในกรณีเขตอุตสาหกรรมปลอดภาษีเมือง Manaus อาจใช้เวลา 10-15 วัน เนื่องจากต้องขออนุญาตจากหน่วยงานดูแลการนำเข้าในเขตปลอดภาษีอีก 5 วันทำการ
(ใช้เวลา 5-15 วันทำการ)

รวมขั้นตอนที่ 1-4 ใช้เวลาประมาณ 18-41 วัน

การส่งมอบสินค้าและนำเข้าสินค้า

- 1) ผู้ส่งออกไทยส่งสินค้าทางเรือมาประเทศบราซิล (ก่อนหรือหลังจากที่ผู้นำเข้าบราซิลได้รับอนุญาตฯ นำเข้าแล้วแต่ตกลงกัน) ใช้เวลาขนส่งสินค้าจากไทยมาประเทศบราซิล 45-60 วัน ขึ้นอยู่กับเส้นทางการเดินเรือ
(ใช้เวลา 45-60 วัน)
- 2) ผู้นำเข้าบราซิลดำเนินการทางพิธีศุลกากร และเอาของออกจากเรือ ใช้เวลาดำเนินการ 10-20 วัน และส่งไปรับสินค้า ตลอดจนใบขนสินค้าขาเข้าที่ผ่านการพิธีการศุลกากรตัวจริงแล้ว ให้ผู้ส่งออกไทย ทางไปรษณีย์ ใช้เวลาส่งจนถึงผู้รับประมาณ 1 อาทิตย์ ถ้าใช้บริการ FEDEX หรือ DHL ถ้าใช้ไปรษณีย์ทั่วไปอาจใช้เวลานานถึง 20-30 วัน
(ใช้เวลา 10-30 วัน)
- 3) ผู้ส่งออกไทยได้รับเอกสารเพื่อรายงานต่อกรมการค้าต่างประเทศในการส่งออกสินค้าดังกล่าว ภายใน 120 วันหลังจากมีการออก C/O ตามข้อ 1 โดยต้องแสดงเอกสาร
 - a. ใบขนสินค้าขาออก
 - b. ใบขอสินค้าขาเข้าของประเทศปลายทาง

รวมขั้นตอนที่ 1-3 ใช้เวลาประมาณ 55-90 วัน

3.2.4. โครงสร้างภาษีที่สำคัญและค่าธรรมเนียมต่างๆ ของบราซิล

รูปแบบภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ	คำอธิบาย
II (Import Tariff/Tax)	ภาษ้นำเข้าคิดจากราคา CIF ของมูลค่าสินค้าที่ส่งมาประมาณ ร้อยละ 0-40
IPI (Industrial Product Tax)	ภาษีอุตสาหกรรมรัฐเรียกเก็บกับสินค้าอุตสาหกรรมขึ้นอยู่ชนิดสินค้า โดยทั่วไปเรียกเก็บประมาณร้อยละ 0-25 สำหรับสินค้านำเข้าคิดจากราคา CIF รวมกับภาษี IP เมื่อสินค้าได้ถูกขายถึงมือผู้บริโภคผู้ที่เสียภาษีดังกล่าว จะสามารถคืนภาษีดังกล่าวจากรัฐได้
ICMS (Merchandise Circulation Tax)	ภาษีขายหมุนเวียน ซึ่งเรียกเก็บโดยรัฐแต่ละรัฐไม่เท่ากันประมาณร้อยละ 17-25 คิดจากราคาสินค้า+IP+IPI เช่น ภาษีรัฐเซาเปาโลเรียกเก็บภาษี ICMS ร้อยละ 18 เช่นเดียวกับภาษี IPI ที่ผู้ขายสินค้าสามารถขอคืนภาษีดังกล่าวได้เมื่อขายสินค้าแล้ว
PIS/CONFINS	ภาษีมูลค่าเพิ่ม เรียกจากราคาขายสินค้าประมาณร้อยละ 8.26
Port Taxes and Cost (ภาษีท่าเรือและค่าใช้จ่ายในการออกของจากท่าเรือ)	1. ภาษีสำหรับสหภาพแรงงานตัวแทนผู้ส่งออกสินค้าทางเรือ (custom broker) ร้อยละ 2 จากราคา CIF ไม่เกินระหว่าง 140-280 USD 2. ค่าธรรมเนียมตัวแทนผู้ส่งออกสินค้าทางเรือประมาณ 700 USD/ตู้ 3. ค่าธรรมเนียมถ่ายของท่าเรือ (Terminal Handling Charges) ประมาณ 400 USD/ตู้ 4. ค่าภาษีขนส่งทางเรือ (Merchant Marine Tax) ร้อยละ 25 จากค่าระวางเรือ

	5. ค่าธรรมเนียมในการขนสินค้าเข้าเก็บในโกดังสินค้า (Warehousing and Foremanship) ร้อยละ 0.65 จากราคา CIF
--	---

3.2.5. นโยบายด้านภาษีเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ

นโยบายการค้าที่สำคัญ	มาตรการภาษีทางการค้า	มาตรการการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTB)
- เป็นสมาชิก WTO - สมาชิกกลุ่มเมอโคซูสมาชิกประกอบด้วยประเทศ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา - การให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีในกลุ่มเมอโคซู ให้สินค้า บริการทุน และคนในกลุ่มสามารถเคลื่อนย้ายโดยเสรี ด้วยการลดข้อจำกัดทั้งทางด้านภาษีและไม่ใช่อัตราภาษี - การแข่งขันเสรีระหว่างประเทศสมาชิก - สมาชิก Latin American Integration Association ที่ประกอบด้วยบราซิล อาร์เจนตินา โบลิเวีย โคลอมเบีย เอกวาดอร์ เม็กซิโก ปารากวัย เปรู อุรุกวัยและเวเนซุเอลา - สร้างความสัมพันธ์ทวิภาคีกับประเทศอื่น ๆ อีก อาทิ โปตุเกส	- นำอัตราศุลกากรร่วมสำหรับประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก (Common External Tariff) มาใช้ตั้งแต่ปี 1995 - สมาชิกในเมอโคซู ได้รับการลดภาษี หรืออัตราภาษีพิเศษ กำหนดโควตาการนำเข้าสินค้าระหว่างกัน - สินค้าอัตราภาษีพิเศษ	- รักษาผลประโยชน์ผู้ผลิตในประเทศ - มีระบบมาตรฐานสินค้าของประเทศเอง ยังไม่ยอมรับของสากล - มีกฎระเบียบการค้าเงื่อนไขต่างๆ ระบบศุลกากร

3.3. สิทธิพิเศษทางการค้า

บราซิลให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศที่มีข้อตกลงทางการค้าด้วยกัน ได้แก่ กลุ่มสมาชิกประเทศเมอโคซู (MERCOSUR) ประกอบด้วย บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีระหว่างกัน (ร้อยละ 0-5) ตามรายการสินค้าและบริการในกลุ่มที่มีการตกลงแลกเปลี่ยนกัน ซึ่งเป็น Common Union Market Tariffs มาตั้งแต่ปี 1991

นอกจากนั้น ยังมีข้อตกลงทางการค้ากับประเทศต่างๆ ที่บราซิลได้ตกลงกันตามกรอบการเจรจาทวิภาคีและพหุภาคีพอสรุปได้ดังนี้

<u>กรอบความตกลง/ประเทศ/กลุ่มประเทศ</u>	<u>ลงนามเมื่อปี (ค.ศ.)</u>
ทวิภาคี (รายสินค้า)	
1. Suriname	21 April 2005
2. MERCOSUR-Mexico-Auto Sector (ACE 55)	27 September 2002
3. Mexico	3 July 2002
4. Guyana	27 June 2001
5. Colombia, Ecuador, Peru, Venezuela (ACE 39)	12 August 1999

6. Argentina(ACE 14)	20 December 1990
7. Uruguay (ACE 2)	30 September 1986

พหุพาคี

1. WTO	1 January 1995
2. MERCOSUR (อาร์เจนตินา, อุรุกวัย, ปารากวัย, บราซิล)	26 March 1991
3. MERCOSUR-Israel	18 December 2007
4. MERCOSUR-Bolivia (ACE 36)	17 December 1996
5. MERCOSUR-Chile (ACE 35)	25 June 1996

พหุพาคี (เป็นการตกลงร่วมมือในกรอบกว้างยังไม่ลงรายสินค้า; Framework Agreements)

1. MERCOSUR-Peru (ACE 58)	30 November 2005
2. MERCOSUR-Colombia, Ecuador, Peru, Venezuela (ACE 59)	18 October 2004
3. MERCOSUR-India	25 January 2004
4. MERCOSUR-Andean Community (ACE 56)	5 July 2002
5. MERCOSUR-Mexico (ACE 54)	15 July 2002
6. MERCOSUR-SACU (South African Custom Union)	15 December 2000

กรอบที่อยู่ในระหว่างการเจรจา (ยังไม่มีผลการลงนาม)

1. MERCOSUR-Jordan
2. MERCOSUR-EU
3. MERCOSUR-Egypt
4. MERCOSUR-Palestine
5. MERCOSUR-Cuba

3.4.ความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ

บราซิลมีความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการเจรจาตกลงในกรอบ MERCOSUR กับกลุ่มประเทศหรือประเทศเป็นรายสินค้า

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีข้อตกลงทางการค้าใดๆ ที่เกี่ยวกับการลดภาษีนำเข้าหรืออำนวยความสะดวกทางการค้า โดยตั้งแต่ปี 2008 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศมีการเริ่มเจรจาความตกลงระหว่างกลุ่มคือ ASEAN กับ เมอร์เคอซู โดยยังไม่ค่อยมีความคืบหน้ามากนักเนื่องจากฝ่ายเมอร์เคอซูไม่แสดงความสนใจที่จะเจรจากันนัก ปัจจุบันอยู่ระหว่างการเสนอรายการสินค้าที่จะนำมาลดภาษีระหว่างกันเท่านั้น ซึ่งก็ยังไม่ได้ข้อสรุปใดๆ เนื่องจากฝ่ายเมอร์เคอซูไม่ให้ข้อมูลโดยอ้างว่ายังอยู่ระหว่างการพิจารณารายการสินค้า นอกจากนั้น การเจรจาแบบทวิภาคีนั้น ก็ไม่

สามารถดำเนินการได้เนื่องจากบราซิล และสมาชิกอื่นของเมอเคลอซูมีกฎบัตรข้อหนึ่งว่า สมาชิกใด จะทำการเจรจาข้อตกลงทางการค้ากับประเทศนอกกลุ่มต้องได้รับฉันทามติจากสมาชิกทั้งหมดก่อน จึงจะทำการเจรจาได้

3.5. ข้อตกลง/ความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับไทย

บราซิลกับไทยมีข้อตกลงในกรอบกว้างๆ ได้แก่

- 1) ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อ 12 กันยายน 2527
 - 2) ความตกลงทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการ ลงนามเมื่อ 12 กันยายน 2527
 - 3) ความตกลงการบิน ลงนามเมื่อ 21 มีนาคม 2534
 - 4) ความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูต และราชการ ลงนามเมื่อ 24 มกราคม 2537
 - 5) ความตกลงร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กับ The National Confederation of Commerce ลงนามเมื่อ 13 มิถุนายน 2537
 - 6) ความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางธรรมดา ลงนามเมื่อ 21 กรกฎาคม 2540
 - 7) ความตกลงด้านสุขอนามัยพืชและสัตว์ ลงนามเมื่อ 16 มิถุนายน 2547
 - 8) MOU ว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม (JC) ไทย-บราซิล ลงนามเมื่อ 16 มิถุนายน 2547
 - 9) MOU ว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง (EXIM Bank) ของไทยกับธนาคารแห่งชาติเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม (BNDES) ของบราซิล ลงนามเมื่อ 16 มิถุนายน 2547
 - 10) ความตกลงความร่วมมือในด้านกีฬาระหว่างไทย-บราซิล ลงนามเมื่อ 16 มิถุนายน 2547
- ไทยและบราซิลต่างมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกโดยเฉพาะด้านการค้าซึ่งบราซิลเป็นหัวหอก ที่สำคัญในการเจรจากับกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วในเรื่องการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมทางการค้าในเวที ของ WTO และในเวที Forum for East Asia Latin America Cooperation (FEALAC) ซึ่งมีหลาย กรณียะที่ไทย และบราซิลได้มีทำที่ร่วมกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในประเด็นที่มีประโยชน์ร่วมกันเช่นไม่ ปฏิบัติตามสิทธิบัตรยาในกรณีฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ด้านสาธารณสุขซึ่งประสบความสำเร็จ นอกจากนั้น บราซิล ไทย และออสเตรเลียยังได้ร่วมกันฟ้องสหภาพยุโรปในกรณีข้อพิพาท เรื่องน้ำตาล และไทย-บราซิลได้ร่วมกันฟ้องสหภาพยุโรปที่เพิ่มภาษีการนำเข้าสินค้าไก่หมักเกลือ หรือกรณีการตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้ากุ้งกับสหรัฐ

3.6. ปัญหา/อุปสรรค/ประเด็นทางการค้าและการลงทุนกับไทย

3.6.1. ฝ่ายไทย

- ระยะทางไกล และค่าใช้จ่ายในการทำการตลาดสูง
- ผู้ส่งออกไทยยังให้ความสนใจในการทำตลาดอย่างจริงจังน้อย
- ใช้ภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาหลักในการเจรจา และติดต่อกิจการ ซึ่งนักธุรกิจไทยไม่คุ้นเคย
- มีกฎระเบียบและมาตรการกีดกันทางการค้าค่อนข้างมาก และมีอัตราภาษีนำเข้าที่สูง ทำให้สินค้าไทยมีราคาสูงเมื่อถึงมือผู้บริโภค ยังไม่มีข้อตกลงทางการค้าระหว่างกันที่จะเป็น เครื่องมือในการลดอุปสรรคทางการค้าต่อกัน
- ประเทศไทยตลอดจนสินค้าไทยยังเป็นที่รู้จัก และคุ้นเคยกับคนบราซิลค่อนข้างน้อย

3.6.2. ฝ่ายบราซิล

- ประเทศไทยยังเป็นประเทศที่เป็นที่รู้จักน้อยกับนักธุรกิจบราซิล
- ยังไม่มีข้อตกลงทางการค้าระหว่างกันที่จะเป็นเครื่องมือในการลดอุปสรรคทางการค้าต่อกัน

- ใช้ภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาหลักในการเจรจาและติดต่อธุรกิจ ทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อการค้าระหว่างกัน

3.7. รูปแบบการค้าการลงทุน

- 3.7.1. การลงทุนร่วมกันด้านพลังงานการผลิตเอทานอล เนื่องจากบราซิลมีเทคโนโลยีและความก้าวหน้าด้านพลังงานทดแทน และมีแหล่งทรัพยากรที่ดีด้านพลังงาน เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น
- 3.7.2. การลงทุนร่วมกันด้าน การเกษตร เลี้ยงสัตว์ แปรรูปอาหาร เนื่องจากทั้งสองประเทศต่างเป็นผู้นำการส่งออกสินค้าด้านอาหารของโลก
- 3.7.3. การลงทุนร่วมกันอุตสาหกรรมที่บราซิลหรือไทยมีศักยภาพ เช่น การผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องปรับอากาศ การทำร้านอาหารไทย การผลิตยางรถยนต์ การผลิตเครื่องประดับ และการผลิตเครื่องเรือนจากไม้ เป็นต้น
- 3.7.4. การจัดคณะผู้แทนทางการค้าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเดินทางไปเยือนประเทศบราซิล เพื่อหาช่องทางทำการค้าการลงทุนร่วมกันในรัฐสำคัญๆ ที่มีศักยภาพ เช่น Rio de Janeiro, Belo Horizonte, Bahia, Porto Alegre, Manaus, Minageras, Balem, Parana
- 3.7.5. การเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติในบราซิล โดยบราซิลนั้น ถือเป็นประตูการค้าที่สำคัญในลาตินอเมริกา เนื่องจากมีตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในลาตินอเมริกา และมีงานแสดงสินค้านานาชาติที่เป็นที่รู้จักให้เป็นศูนย์กลางของการจัดงานสำหรับลาตินอเมริกาในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น งานแสดงสินค้านานาชาติ AUTOMEC, งานแสดงสินค้าอาหาร Sial Brazil หรือ Fispal Food Services, House & Gift Fair South America เป็นต้น
- 3.7.6. การแลกเปลี่ยนคณะนักธุรกิจ ผู้แทนภาครัฐ และสื่อของไทย และบราซิล เพื่อพบปะหารือกับฝ่ายไทย เช่น การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าหรือโอกาสอื่นๆ ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม ด้านความคิด ด้านการเมืองและด้านการพัฒนาซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่การค้าขายในอนาคต

3.8. กิจกรรมส่งเสริมการส่งออก ณ ประเทศสหพันธรัฐบราซิล ปี 2557

- 3.8.1. โครงการส่งเสริมการขายสินค้าอาหารไทยร่วมกับผู้นำเข้าบราซิล
 - 3.8.2. การจัดคณะผู้แทนการค้าเยือนงานแสดงสินค้านานาชาติระหว่างประเทศในประเทศไทย 9 งาน
 - 3.8.3. งานแสดงสินค้านานาชาติในประเทศบราซิลตามโครงการ SME PRO ACTIVE จำนวน 5 งาน
 - งานแสดงสินค้าก่อสร้างและตกแต่ง FEICON BATIMAT 2014 20th Edition (มี.ค.57)
 - งานแสดงสินค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์ EXPOBOR 2014 (เม.ย.57)
 - งานแสดงสินค้าพลาสติกและผลิตภัณฑ์ FEIPLASTIC 2014 (พ.ค.57)
 - งานแสดงสินค้าอาหาร SIAL BRAZIL 2014 (เป็นงานที่จัดคู่ขนานกับงาน Fispal Food service/ Fispal Hotel/ Techno Servortes) (มี.ย.57)
 - งานแสดงสินค้าและเครื่องใช้ในโรงแรม EQUIPOTEL 2014 (ครั้งที่ 50) (ก.ย.57)
- ติดต่อสอบถามที่
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักพัฒนาตลาดใหม่ (โครงการตลาดใหม่)
โทร. 02-547 4258 และ 02-547 4290

4. รายชื่อ ที่ติดต่อหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจไทย และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทางการค้าบราซิล

4.1. หน่วยงานทางการทูตและการค้าของไทย

- 1 สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิล
เอกอัครราชทูต (ว่าง)
อัครราชทูตที่ปรึกษา (รักษาการ ออท.) นายวิฑิต เภาวัฒนาสุข
Royal Thai Embassy
SEM-Av, Das Nacoes-Lote 10, Brazilia DF, CEP 70433900
Tel (55-61) 2246089 , 2246849, 2246943
Fax (55-61) 2237502
E-mail thaiemb@linkexpress.com.br
- 2 สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเซาเปาโล (สคร. ณ นครเซาเปาโล)
อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) นายกำแหง กล้าสุคนธ์
Office of Commercial Affairs, Royal Thai Embassy
1356 Rue Gomes de Cavalho , Vila Olimpia,
CEP 04547005 Sao Paulo/SP Brazil
Tel (5511) 30447347, 30447301, Fax (5511) 30451913
E-mail-thaitcsp@terra.com.br
- 3 Honorary Trade Advisor to the Ministry of Commerce (HTA)
Dr. Somchai Ansuj
Santa Maria, RS
Tel, (55 55) 8111-0877
- 4 Honorary Consul-General (Rio de Janeiro)
Mr. Daniel Andre Sauer
Rua Mexico 41- 11 Andar-Centro 20031-144, Rio de Janeiro
Tel (5521) 2103123 Fax (5521) 2402077
- 5 Honorary Consul-General (Sao Paulo)
Mrs. Thassanee Wanick
Alameda Dinamarca 467-Alphaville 1
06474250 Barueri Sao Paulo
Tel. (5511) 72952820 Fax (5511) 72952820

4.2. หน่วยงานของบราซิล

- 1 Associacao Comercial de Sao Paulo-ACSP (หอการค้ารัฐเซาเปาโล)
Rua Boa Vista 51-Centro CEP 01014911 SP
E-mail infocen@acsp.com.br
- 2 Federacao das Industrias do Estado de Sao Paulo-FIESP (สภาอุตสาหกรรมรัฐเซาเปาโล)
Av. Paulista 1313-Cerqueira Casar CEP 01311200

E-mail cfpres@fiesp.org.br

3 **Secretariat of Foreign Trade –SECEX/DECEX (หน่วยงานที่ดูแลการนำเข้า)**

Esplanada dos Ministerios ,BlocoJ 8-andar

70053900 Brazilia -DF

E-mail nucex@secex.mdic.gov.br

4 **Trade Promotion Department**

Esplanada dos Ministerios BlocoH Anexol sala 220

www.braziltradenet.com , www.braziltradenet.gov.br

5 **Custom Department**

Delegacia Especial de Assuntos Internacionais em SP

Rua Avanhandava No.55, 9-andar Sala 903 Bela Vista

Sao Paulo CEP 01306001 www.receita.fazenda.gov.br

4.3. **หน่วยงานที่จัดงานแสดงสินค้า**

1 **Brazilian Union of Fair Organizer**

Rua Bela cintra746-Consolacao CEP 0141500

e-mail ubrafe@com.br , www.ubrafe.com.br

2 **Agrocentro Empreendimentos e Participaes**

Rodovia dos Imigrantes Km1.5 Agua Funda Sao Paulo

CEP 04329900

E-mail info@centroimigrantes.com.br

3 **Anhembi Turismo e Eventos da Cidade de Sao Paulo**

Av. Olavo Fontoura, 1209- Sede Adm-Santana SP

E-mail presidencia@anhembi.com.br

4 **Expo Center Norte**

Trav.Casabueno 120-Vila Guilherme CEP 02089900 Sao Paulo SP.

E-mail expoadm@exponorte.com.br

5 **FenacS/A Freiras e Empreendimentos Turísticos**

Rua Araxa-505 Ideal, Novo Hamburgo RS93334000

E-mail direção@fenac.com.br

6 **RiocentroS/A-Centro de Feiras Exp.Cong;do RJ**

Av.Salvador Allende 6555-Barra da Tijuca –

Rio de Janeiro-RJ-22780160

E-mail riocentro@pcrj.rj.gov